

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλήνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, Αρτεμισία Παναγιώτου - Εισηγήτρια, Γεώργιο Αναστασάκο, Μαρία Γεωργίου και Γεωργίου Καλογεράτου - Εισηγητές, Αρσενάκη, Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημαμό στις 7 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαραλάμπου Βουρλάκη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χαράλαμπος Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, περί αναίρεσης της υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Ρεθύμνου. Με κατηγορούμενο τον Ι. Κ. του Γ., κάτοικο ..., που παρήτει με τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Γεώργιο Περράκη και Μαρίπη Βαγιωνάκη και με πολιτικός ενάγους την Ε. Κ. του Π., κάτοικο ..., που παρήτει με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Παλαιαίνου.

Το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Ρεθύμνου, με την ως άνω απόφασή του διάταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναίρεσίου Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ζητεί τώρα την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία ...-4-2017 έκθεση αναίρεσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γ. Σ. και καταχωρήθηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...2017.

Αφού άκουσε Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η έκθεση αναίρεσης και τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί σύμφωνα με το άρθρο 505 παρ.2 ΚΠΔ να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε αποφάσεως μέσα στην προθεσμία του άρθρου 479 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, δηλαδή μέσα σε τριάντα μέρες από την καταχώρηση της απόφασης στο υπό του άρθρου 473 παρ.3 του αυτού Κώδικα προβλεπόμενο ειδικό βιβλίο. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ασκήσει αναίρεση κατά οποιαδήποτε αποφάσεως εκδιδόμενης υπό οιοδήποτε ποινικό δικαστήριο και για όλους τους λόγους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 510 παρ. 1 ΚΠΔ μεταξύ των οποίων και η έλλειψη της από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ απαιτούμενης ειδικής και εμπειρατομωμένης αιτιολογίας (άρθρ. 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η υπό κρίση αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 απόφασης του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Ρεθύμνου, με την οποία ο κατηγορούμενος Ι. Κ. του Γ. κρήθηκε μόφονα αθώος για τις πράξεις α) της αποπλάνησης παιδιών που δεν συμπλήρωσαν τα 12 έτη κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, β) της ασελγείας μεταξύ συγγενών με κατιόντες που δεν συμπλήρωσαν τα 15 έτη κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, γ) της παραγωγής υλικού παιδικής πορνογραφίας με τη χρησιμοποίηση ανήλικου που δεν συμπλήρωσε τα 15 έτη κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση και δ) της

ενδοοικογενειακής απειλής κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, έχει ασκήθει νόμιμα, με εμπρόθεση αίτηση του αναίρεσίου Εισαγγελέα στον αρμόδιο γραμματέα του Αρείου Πάγου και τη σύνταξη της σχετικής εκθέσεως (άρθρ.504 παρ.1, 505 παρ.2, 509 παρ.1, 473 παρ.3, 474 παρ.1 του ΚΠΔ). Επομένως, είναι παραδεκτή και πρέπει να εξετασθεί ως προς τη βασιμότητα των λόγων της. Επειδή, προκειμένου για αθωωτική απόφαση, ενόψει του τεκμηρίου της αθωότητας, που θεσπίζεται και από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και δεδομένου ότι αντικείμενο αποδείξεως στην ποινική δίκη αποτελεί η εννοή και όχι η αθωότητα του κατηγορούμενου, έλλειψη αιτιολογίας, που ιαρεί τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ λόγο αναίρεσεως, υπάρχει είτε όταν δεν εκτινεται στην απόφαση καθόλου ή εκτινεται ελλιπώς ή κατά τρόπο ασαφή τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυχαν από την αποδεικτική διαδικασία, είτε όταν δεν αιτιολογεί το δικαστήριο, με σαφήνεια και πληρότητα, γιατί δεν πείσθηκε για την εννοή του κατηγορούμενου από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στα πρακτικά, τα οποία έλαβε υπόψη για τον σχηματισμό της κρίσεώς του. Δεν απαιτείται όμως να παρατινεται περιστατικά από τα οποία το δικαστήριο επέσθη για την αθωωτική του κατηγορούμενου. Στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβάλλομη υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 απόφασή του, το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Ρεθύμνου κήρεσε μόφονα τον κατηγορούμενο Ι. Κ. του Γ., κάτοικο ..., αθώο του ότι:

Α. Στην περιοχή των Χανίων, εντός του χρονικού διαστήματος Σεπτεμβρίου 2011 έως και Ιουνίου του 2013, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος ενήργησε ασελγείς πράξεις με πρόσωπα τα οποία δεν είχαν συμπλήρωσει τα δώδεκα έτη. Ειδικότερα, εντός του ανωτέρου χρονικού διαστήματος, απογευματινές ώρες, αν και γνώριζε ότι οι δύο θυγατέρες της Ε. και Σ.-Μ., ήταν ανήλικες (γεννηθείσες στις 24.5.2006 και 29.9.2010 αντίστοιχα), εκμεταλλεόμενος την αγάπη που έτρεφαν για αυτόν, καθώς επίσης και την παιδική αθωότητα, αφού οδηγούσε τις τελευταίες στο συζυγικό κρεβάτι, ενεργούσε ασελγείς πράξεις σε βάρος τους και συγκεκριμένα, αφού αφαιρούσε τα ρούχα τους και τα εσώρουχα τους και όντας ο ίδιος γυμνός (ή ενίοτε φορώντας ένα δαντελένιο εσώρουχο), τις θύπαινε στα γεννητικά τους όργανα, έβριζε το δάκτυλό του στα αδοία τους, αναφέροντάς τους χαρακτηριστικά ότι "αυτό είναι παιχνιδι". Εν συνεχεία, τοποθετώντας στο γεννητικό του μώρο πάνινες κούκλες ή προσομοιωμένες ότι το εν στύχι γεννητικό του όργανο ήταν κούκλα, τις έβριζε να το αγχύνουν. Επιπλέον, αναφέροντας στις θυγατέρες του ότι θα παίξουν το παιχνιδι "ατσέρι", τις τοποθετούσε ανάμεσα στα πόδια του, έτσι ώστε το γεννητικό του όργανο να ακουμπάει ανάλαξ στα αδοία τους, όπως και στο κεφάλι τους και στο στόμα τους. Με τις παραπάνω πράξεις, τις οποίες τελούσε κατ' εξακολούθηση σε βάρος των εν λόγω ανηλικών, προσέβαλε την προσωρινή αξιοπρέπεια και γεννησια ελευθερία των τελευταίων, ικανοποιώντας τη γεννησια ορμή του.

Β. Στην περιοχή των Χανίων, εντός του χρονικού διαστήματος Σεπτεμβρίου 2011 έως και Ιουνίου του 2013, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, ενήργησε ασελγείς πράξεις με συγγενείς του εξ αίματος κατιόντες γραμμής. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο ενήργησε τις ασελγείς πράξεις που αναλυτικά αναφέρονται στην υπό στοιχεία Α κατηγορία με τα τέκνα του. Ε. και Σ.-Μ., οι οποίες γεννήθηκαν στις 24.5.2006 και 29.9.2010 αντίστοιχα, κινώ αυτόν που δεν είχαν συμπλήρωσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Τ. Στους κατωτέρω αναφερόμενους τόπους και σε μη διακριβωθείσες επακρήφως κατά την ανάκριση ημερομηνίες, πάντως εντός του χρονικού διαστήματος Σεπτεμβρίου 2011 έως και Ιουνίου του 2013, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, ενεργώντας με πρόθεση παρασκευάσεως (δηλ.

παρήγαγε) πορνογραφικό υλικό, δηλαδή υλικό που συνίσταται σε πραγματικές αποτυπώσεις, σε υλικό φορέα του σώματος ανηλικών, που αποσκοπούν στη γεννησια διεγερση, συνδέεται δε το πορνογραφικό αυτό υλικό με ανήλικα που δεν έχουν συμπλήρωσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους διαπράττοντας το έγκλημα της πορνογραφίας ανηλικών κατ' εξακολούθηση. Την πράξη του αυτή τέλεσε κατά συνήθεια, καθώς από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής για μεγάλο χρονικό διάστημα προκύπτει σταθερή ροπή του προς τη διαπράξη του ανωτέρου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του. Ειδικότερα, κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, εντός της οικίας του, επί της οδού ..., παρασκευάσεως, δηλαδή δημιούργησε ο ίδιος πορνογραφικό υλικό κατά την παραπάνω έννοια, με το να προβαίνει σε λήψη και αποτύπωση φωτογραφιών με την φωτογραφική μηχανή του και να καταγράφει σε άγνωστο ακόμη αριθμό φωτογραφιών γυμνά τα δύο ανήλικα τέκνα του, Ε. και Σ.-Μ., οι οποίες γεννήθηκαν στις 24-5-2006 και 29-9-2010 αντίστοιχα. Συγκεκριμένα, απεικονίζε τα ανωτέρω ανήλικα τέκνα του αποκλειστικά και μόνο στα σημεία των γεννητικών τους οργάνων. Αποσκοπεί δε το πορνογραφικό υλικό που παρασκεύαζε στη γεννησια διεγερση, δηλαδή στο να διεγείρει τα γεννησια ένστικτα. Οι πράξεις του δε αυτές αφορούν πορνογραφικό υλικό με ακονιζόμενα ανήλικα πρόσωπα που δεν έχουν συμπλήρωσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Την πράξη του αυτή τέλεσε κατά συνήθεια, καθώς από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης αυτής για μεγάλο χρονικό διάστημα, ανώτερου του έτους, με την καταγραφή σε ηλεκτρονικό φορέα (φωτογραφική μηχανή) τον ίδιον των ανήλικών τέκνων του γυμνών, προκύπτει σταθερή ροπή του προς τη διαπράξη του ανωτέρου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του. Δ. Στα Χανιά, σε άγνωστο ακόμη στην ανάκριση ακριβές χρονικό διάστημα, πάντως εντός του έτους 2012, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, προκάλεσε, ως μέλος οικογένειας, σε άλλα μέλη αυτής τρώμο και ανησυχία, απειλώντας τα με παράνομη πράξη. Συγκεκριμένα, εντός του χρονικού διαστήματος της άνοξης του 2012, κρατώντας ένα μαζάρι κούκλινας με μήκος λάμας είκοσι εκατοστών, απευθύνθηκε στη σύζυγο του Ε. Κ. του Π. με τη φράση "εγώ κάποια μέρα θα σε σκοτώσω", προκαλώντας της τρώμο και ανησυχία. Επιπλέον, σε άγνωστο ακόμη στην ανάκριση ακριβές χρονικό διάστημα, πάντως εντός του έτους 2012 έως και τον Ιούνιο του 2013, απειλούσε εξακολούθητικά την ανήλικη θυγατέρα του Ε. Κ. (γεννηθείσα στις 24.5.2006) ότι αν αναφέρει οτιδήποτε από αυτό που έκαναν στο συζυγικό κρεβάτι, θα την σκοτώσει".

Για να καταλήξει στην ανωτέρω απαλλακτική του κρίση το Δικαστήριο δέχθηκε ανελέγκτος στο σκεπτικό του, μετά από εκτίμηση των αναφερόμενων λεπτομερώς στο πρώτο αυτού κατ' είδος αποδεικτικών μέσων, ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: "Ο κατηγορούμενος, Ι. Κ., και η πολιτικός ενάγουσα Ε. Κ., μετά από διετή ασθηματικό δεσμό τέλεσαν πολιτικό γάμο στις 14.11.2005 στο ..., από τον οποίο απέκτησαν δύο θυγατέρες, ήτοι την Ε. Κ. που γεννήθηκε την 24.05.2006 και την Σ. -Μ. Κ. που γεννήθηκε την 29.09.2010. Αμφότεροι οι γονείς των ανωτέρω κορησιών είναι εκπαιδευτικοί και ειδικότερα ο μεν κατηγορούμενος είναι καθηγητής πληροφορικής και η πολιτικός ενάγουσα καθηγήτρια γερμανικών. Η έγγραφος συμβίωση τον ανωτέρω υπήρξε αρχικά ανέλελη, όπως και τα προηγήθεντα χρόνια του δεσμού τους πριν το γάμο, και η πολιτικός ενάγουσα επιβεβαίωσε την αρχική εκτίμηση ότι ο κατηγορούμενος ήταν ένας σοβαρός νέος, νοικοκύρης, ικανός πατέρας και πολύ αποσιωπημένος στην οικογένειά του. Μάλιστα, κατά τα πρώτα αυτά έτη του κοινού τους βίου ουδόλας διαπιστώσε κάποια ερωτική ιδιαιτερότητα του συζυγίου της η ενδεχομωμένος άλλο ανησυχητικό γεγονός, πέραν ίσως μίας συγχής ενασχόλησης με τους υπολογιστές που παρωούσε απαραίτητη λόγω της άγνοιάς της με το

αντικείμενο αυτό, αλλά και η οποία επιρροέβα δικαιολογούνταν από την επαγγελματική ειδικεση του κατηγορούμενου ως καθηγητή πληροφορικής. Η πολιτικός ενάγουσα σύντομα με τη διαπίστωση της εγκαμωσίνης της και συγκεκριμένα από 15-3-2010 έως 7-6-2012 ήταν σε σχεδόν συνεχή άδεια από τη υπηρεσία της, και ειδικότερα διαδοχικά σε ανωρηστική λόγω επαπευλούμενης εγκαμωσίνης, κήσης, λοχίας, χωρίς αποδοχές και εν τέλει ανατροπής έτκον. Έτσι ουσιαστικά επέστρεψε στην υπηρεσία της τον Σεπτέμβριο του 2012. Μετά την γέννηση του πρώτου τους παιδιού το ζεύγος αποφάσεως να ασχοληθεί από κοινού με την ανατροφή αυτού, χωρίς τη συνδρομή είτε του γονέων τους είτε κάποιου τρίτου ατόμου. Για το σκοπό αυτό μοιράζονταν τις καθημερινές εργασίες του σπιτιού, ακόμα και το μπάνο των παιδιών τουλάστον έως την ηλικία των δυο ετών, οπότε και έκτοτε επιμελούνταν αυτού συνήθως, κατόπιν συμφωνίας των γονέων, η μητέρα. Κατά την διάρκεια της ανατροφής των τέκνων τους ουδέποτε τα τελευταία κατέστησαν μάρτυρες των ερωτικών τους επαφών, που το ζεύγος διατηρούσε έως και τον Μάιο του 2012, ενώ ουδόλας διαπιστώθηκε ότι αυτοί και οι κατηγορούμενος κυκλοφορούσαν γυμνοί ή ελαφρά ενδεδυμένοι στο σπίτι τους. Ενώ έτσι είχαν τα πράγματα, τον Σεπτέμβριο του 2010 ο κατηγορούμενος πήρε μετάθεση στο ... με κοινή απόφαση των γονέων προκειμένου να μπορεί ο πατέρας να συνεισφέρει στην ανατροφή των τέκνων του, αφού λόγω της εργασίας του στο σχολείο από το ωράριο του θα ήταν συνήθως από τις 19.30 έως τις 21.30. Παράλληλα, η πολιτικός ενάγουσα ήταν διορισμένη στο ... όπου την μία εβδομάδα εργαζόταν σε πρώτο ωράριο και την άλλη σε εσπερινό ωράριο. Κατά δε την εργασία της σε απογευματινό ωράριο έβρισε από την συζυγική της οικία κατά το μεσημέρι και γύριζε συνήθως κατά τις 19.30. Την 18η Δεκεμβρίου 2011 η πολιτικός ενάγουσα εφύσταναν με την κόρη της Ε., πεντέμισι ετών τότε, στο αυτοκίνητο της και μετέβανε σε φιλανθρωπική εκδήλωση του ... Κατά τη διάρκεια της διαδρομής, η ανήλικη κόρη της της' εκμυστηρεύτηκε ότι είχε δει το πώς του κατηγορούμενου πατρός της Η πολιτικός ενάγουσα θορυβημένη από το γεγονός σταμάτησε το αυτοκίνητο και ζήτησε περισσότερες πληροφορίες από το τέκνο της, χωρίς όμως να μπορεί το τελευταίο να της παράσχει. Σκοπός της πολιτικός ενάγουσας ήταν να διαπιστώσει αν ο κατηγορούμενος είχε δείξει σκόπημα το πώς του στο παιδί τους προς το σκοπό της δικής της ερωτικής τέρψης ή αν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Η πολιτικός ενάγουσα όμως έμεινε με την εντύπωση ότι ο κατηγορούμενος είχε σκόπημα προβεί σε μία τέλεση ενέργειας, αφού αδυνατούσε να εξηγήσει το πώς είναι δυνατό να δει η ανήλικη θυγατέρα της το πώς του κατηγορούμενου. Εντούτοις, παρά το γεγονός ότι η ίδια είχε εσφαλμένα πιστεί για το ότι ο κατηγορούμενος είχε συνειδητά δείξει το πώς του στην κόρη της, ουδόλας το ανακίνωσε αυτό στον κατηγορούμενο, αλλά περιέργως το κράτησε κρυφά από αυτόν. Η ίδια εκθέτει βέβαια ότι τον Δεκέμβριο του 2011 το ανέφερε στον πατέρα της, συντάξοντάς του ακραίοτητα του Δικαστηρίου ότι έγινε γνώστης τέτοιου πληροφορήσεως εκείνη την στιγμή, αφού, όπως καταθέτει, η πρώτη πληροφορήσεως ότι κάτι δεν πάει καλά με το ζεύγος ήταν όταν του τηλεφώνησε η κόρη του τον Ιανουάριο του 2012 και του ανέφερε γενικά ότι συμβαίνει κάτι στην Ε. και ότι έχει περάσει μεγάλο άγχος συνεινται της οποίας εμφανώς πρόβλημα συγχωορίας. Σημειώνεται ότι ο πατέρας του κατηγορούμενου έως τότε τον είχε δει μόνο τεσσάρους φορές και δεν είχε μεταβεί ούτε καν στο γάμο της κόρης του με αυτόν, όπως ομολόγησε. Περατέρω, αποδείχθηκε ότι το αρχικό από περιστατικό της αναφοράς της ανήλικης Ε. ότι είδε το πώς του κατηγορούμενου παρουσιάζοντας κήρετα στην με αριθμό ...-8-2013 αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, την οποία συνυπογράφη η πολιτικός ενάγουσα επιβεβαιώνοντας το περιχόμενο της, ως αναφορά της

ανήλικης Ε. ότι ο κατηγορούμενος της έδειξε το πώς του, ενώ πολύ αργότερα στην από 25-10-2013 έγκληση της παρουσιάστηκε ως αναφορά της ανήλικης Ε. ότι ο κατηγορούμενος της έδειξε το πώς του και επιπρόσθετα της ζήτησε να τον το αγγίξει. Η διαδοχική αυτή παρουσίαση ενός αρχικά μη αξιολογησιμου παικτικού γεγονότος με διαρκώς νέα παράθεση γεγονότων που στηρίζουν μία αντίληψη της πολιτικής εντάσεως περί διενέργειας ασελζων πράξεων από πλευράς του κατηγορουμένου σε βάρος της κόρης του δεν είναι τυχαία ούτε απόρροια νέων διηγήσεων από πλευράς της ανήλικης. Αποδείχθηκε ότι η ανήλικη Ε. εισερχόμενη με αβυσθία στο μπάνιο του σπιτιού τους αντίκρουσε τον κατηγορούμενο να ουρεί και συναικόλουθα είδε το πώς του. Μπροστά στην αμηχανία αυτή στιγμή, ο κατηγορούμενος ουδώςως της επέδειξε το πώς του, πολύ δε περισσότερο δεν την πρότεινε να το αγγίξει. Η μεταφορά του γεγονότος όμως αυτού στην πολιτική εντάσεως έλαβε άλλες διαστάσεις στο μυαλό της, αφού πιστεύει, χωρίς στοιχεία όμως, αλλά μόνο λόγω της ενδιάθετης πεποίθησης αυτής, ότι ο σύζυγος της δεν μπορεί παρά να επέδειξε το πώς του στην κόρη τους, αφού δεν έκρινε ότι αυτό μπορεί να ήταν τυχαίο. Η πεποίθησή της δε αυτή ενισχύθηκε και από την αμέλειά της να το συζητήσει με τον κατηγορούμενο, γεγονός που αν συνέβαινε και υπό το πρίσμα των απαντήσεων του συζύγου της και του ύφους αυτών, θα επιβεβαιώνονταν η αντίθετος θα διασκαδίζονταν οι πεποιθήσεις της. Εύλογα βέβαια, η τελευταία εκδοχή του περιστατικού με την δήθεν πρόταση του κατηγορουμένου να αγγίξει το πώς του η θυγατέρα τους δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, αφού αλλιώς θα μνημονεύονταν και στο σχετικό δικόγραφο των ασφαλιστικών μέτρων. Ακολούθως, τον Ιανουάριο του 2012 η ανήλικη Ε. παρουσίασε το μνημονευθέν μόλις ανωτέρω πρόβλημα συγκυρίας, λόγω χαλάρωσης της ουροδόχου κύστης και το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με φαρμακευτική αγωγή, η οποία χορηγήθηκε από τον Απρίλιο του 2012 από τον παιδίατρο Ζ. και για τρεις μήνες, με θετικά αποτελέσματα. Δεν αποδείχθηκε ότι τα αίτια ήταν ψυχολογικά αφού δεν προσκομίστηκε σχετική συνταγή ιατρού για χορήγηση φαρμάκων σε σχέση με την αντιμετώπιση ψυχολογικού προβλήματος. Επιπλέον, δεν κρίνεται πειστική η κατάθεση του πατρός της πολιτικής εντάσεως ότι ο ανωτέρω ιατρός αφού εξέτασε την εγγονή του αποφάνθη ότι πρόκειται για άγχος, αλλά απεναντίας της έδωσε φαρμακευτική αγωγή για οργανικό πρόβλημα. Ακόμα και αυτή του η διαπίστωση (περί φαρμακευτικής αγωγής για οργανικό πρόβλημα) αποδεικνύει ότι το πρόβλημα ήταν κατεχόνη οργανικό και καμία σχέση δεν έχει με φερόμενες ασελζες πράξεις του κατηγορουμένου, όπως όγνια επισημάρθηκε να συνδέεται. Στη συνέχεια, τον Μάιο του 2012, ο κατηγορούμενος λόγω ενός ατυχήματος της μητρός του, συνείσεται του οποίου νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο, πήγε με την αδελφή του να αγοράσουν κάποια χρεώδη αντικείμενα για την οικία της, όπου νοσηλεύονταν. Κατά τη διάρκεια των αγορών αυτών, ο κατηγορούμενος προέβη στην αγορά για την δική του οικογένεια και ενός μαχαριού για ψωμί, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο έλειπε από το δικό τους σπίτι. Το μαχαίρι αυτό μεταφέρθηκε στο σπίτι του πλην όμως διαπιστώθηκε ότι την άλλη μέρα το εν λόγω μαχαίρι πετάχθηκε από την πολιτικός εντάσεως, η οποία αντικρίζοντας το ροβήθηκε. Την επομένη ημέρα, ο κατηγορούμενος αναζητώντας το μαχαίρι δεν το βρήκε και ρωτώντας την πολιτικός εντάσεως για την τύχη αυτού, πληροφορήθηκε ότι αυτό είχε πεταχθεί λόγω του φόβου που αισθάνθηκε η τελευταία. Ενόψει αυτής της καταστάσεως, ο κατηγορούμενος με περιπακτικό ύφος της είπε κατά λέξη: "θα αγοράσω άλλο μαχαίρι, ελπίζω να μην το πετάξεις και ελπίζω να μη χρειαστεί να σε σφάζω". Ο σκοπός του προφανώς δεν ήταν να τρομοκρατήσει την σύζυγο του, αφού ούτε προηγουμενες αντιπαραθέσεις είχε με αυτήν, ούτε υπήρχε ένταση εκείνη τη στιγμή με αυτήν, αλλά κυρίως το ύψος του πρόδιδε ότι ήθελε να αστείρευτεί με αυτήν.

Αντίθετο συμπέρασμα δεν μπορεί να προκύψει από την ελάχιστη πειστική κατάθεση της πολιτικός εντάσεως, η οποία υπό το πρίσμα όλων όσων φοβόταν για τον κατηγορούμενο, παρεξηγουέει ανατολόγητα κάθε ενέργεια του τελευταίου. Συνεπώς, ο κατηγορούμενος πρέπει να απαλλαγεί της κατηγορίας της ενδοοικογενειακής απειλής (κατά το σκέλος που στρέφεται κατά της πολιτικός εντάσεως) που τον βραβαίνει. Ακολούθως, κατά τον ίδιο ψωμί, ήτοι τον Μάιο του 2012, ο κατηγορούμενος ευρισκόμενος στο σπίτι του σπιτιού του μαζί με τις δύο του κόρες και ζωγράφισαν. Τότε ο κατηγορούμενος ζωγράφισε έναν ποδοσφαιριστή, πλην όμως η Ε. ζήτησε από τον πατέρα της να της ζωγραφίσει έναν άνδρα ποδοσφαιριστή. Τότε ο τελευταίος ονόμασε "Τ.Τ. τον ποδοσφαιριστή και ζωγράφισε ένα τριγωνάκι στο ύψος των γεννητικών οργάνων λέγοντας στην κόρη του: "Να, έχει ανδρικό πιπι!". Δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος χρησιμοποίησε τη λέξη "ψωλή", αλλά ότι επέδειξε τη ζωγραφιά στις κόρες του επαναλαμβάνοντας τη φράση "αυτό είναι ψωλή". Πολύ δε περισσότερο δεν είπε τη φράση "αυτό είναι μια ψωλή και θα μπαί στον κόλο της μάνας σου", όπως αναφέρει η μάρτυρας Α. στην ανηγουοθείσα κατάθεση της διογκώνοντας έτι περισσότερο το περιστατικό. Ενώ έτσι έβριταν τα πράγματα, κατά τον Σεπτέμβριο του 2012 ξεκίνησε η νέα σχολική χρονιά και η ανήλικη Ε. φοίτησε στην πρώτη τάξη του δημοτικού ενώ η αδελφή της Σ.-Μ. σε παιδικό σταθμό, αμφοτέρες τις προινές ώρες. Η προσαρμογή των παιδιών στο νέο σχολικό περιβάλλον δεν ήταν ομαλή και η Ε. παρουσίασε ανασφάλειες, κλεινόταν στον εαυτό της και δεν είχε κινουοποιητική επικοινωνία με τους συμμαθήτες της. Παράλληλα, παρουσίασε ουνοχρασία. Μάλιστα, περί τον Ιανουάριο του 2013 η δασκάλα του παιδιού, η κ.Ν., κάλεσε στο σχολείο την πολιτικός εντάσεως και της ανέφερε ότι το παιδί ήταν πολύ ταραμένο και είχαν διαταραχθεί οι σχέσεις με τις φίλες της ενώ ήταν επιθετική μαζί τους. Παράλληλα, αντίστοιχη ενημέρωση είχε και ο κατηγορούμενος, ο οποίος με τη σειρά του απέδωσε την κατάσταση αυτή σε πιθανή ενδοσχολική βία. Δεν αποδείχθηκε ότι κατά την περίοδο εκείνη η ανήλικη Ε. εκμιστρητέθηκε στην μητέρα της οιοδήποτε όφρο σε σχέση με τον πατέρα της και ότι δήθεν τρώμαζε όταν αποχωριζόταν με την μητέρα της. Εντούτοις, η πολιτικός εντάσεως παρερμηνεύοντας την έως τότε συμπεριφορά του κατηγορουμένου, αφού θεωρούσε ότι όλα όσα είχαν συμβεί αποτελούσαν ενδείξεις σεξουολικής παρενόχλησης και η κακοποίησης καταβυθύνονη προς την μεγαλύτερη κόρη του αποφάσισε να απευθυνθεί στον παιδοψυχίατρο Α. Π. Η πολιτικός εντάσεως ανέρωσε στον κατηγορούμενο ότι πρόκειται να επισκεφτεί τον ανωτέρω ιατρό, αποκρίπτοντας όμως τον αληθή λόγο, αφού αντ' αυτού διαβεβαίωσε τον κατηγορούμενο ότι θα συναντηθεί με τον ιατρό για το θέμα των ανησυχιών της μικρής στο σχολείο και της ουνοχρασίας. Στην πρώτη αυτή συνάντηση με τον ανωτέρω παιδοψυχίατρο που έλαβε χώρα περί τον Ιανουάριο του 2013 μετέβη σε αυτόν μόνο η πολιτικός εντάσεως, η οποία και του μετέφερε τις ανησυχίες της, χωρίς όμως να μπορεί να ευδοκιμήσει η συζήτηση και να καταλήξει σε συμπεράσματα προφανώς λόγω και της απουσίας της κόρης της. Ενώ συνέβαιναν αυτά, και η πολιτικός εντάσεως ακόμα δεν είχε βέβαια στοιχεία για την φερόμενη όφση του κατηγορουμένου, εκμεταλλεόμενη το γεγονός ότι εκείνη την περίοδο δόθηκε στους εκπαιδευτικούς η δυνατότητα να υποβάλλουν στο δίσταμμα 21-31 Ιανουαρίου αιτήσεις για μετάθεση, ζήτησε υπηρεσιακά την μετάθεση της σε σχολείο της Αθήνας, χωρίς όμως να το ανακινούσαν στο σύζυγο της. Σημειωτέον ότι όταν τον Ιούνιο βγήκαν να αποτελεμάται των μεταβίσεων και η αίτηση της πολιτικός εντάσεως απερικήθη, αυτή εν τέλει έκανε αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο και μετατέθηκε στην Αθήνα. Το γεγονός αυτό, το οποίο αρνείται η πολιτικός εντάσεως ότι έλαβε χώρα εκείνη την περίοδο, αποτελεί ένδειξη ότι τουλάχιστον από εκείνη τη στιγμή είχε πλέον σχηματίσει βέβαια

πεποίθησή ότι ο κατηγορούμενος είχε όντως προβεί στις ενέργειες για τις οποίες κατηγορείται. Ακολούθως, τον Φεβρουάριο του 2013 στο μεσημεριανό τραπέζι, στο οποίο ευρισκόμενοι όλη η οικογένεια, η Ε. ανέφερε η Ε. ότι στο σχολείο ένα παιδί ανέβηκε στο θρανίο και επέδειξε τα γεννητικά του όργανα. Η πολιτικός εντάσεως της είπε ότι σε ένα παιδί αυτό δεν είναι τόσο σοβαρό, αλλά αν το κάνει ανήλικας είναι ανώμαλος. Δεν αποδείχθηκε όμως ότι η ανήλικη Ε. ακούοντας αυτό αναρωτήθηκε λέγοντας "Δηλαδή ο μπαμπάς είναι ανώμαλος", αφού η σχετική κατάθεση της πολιτικός εντάσεως δεν κρίνεται ότι ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Στις 18 Φεβρουαρίου 2013 η πολιτικός εντάσεως πήγε για δεύτερη φορά στον ιατρό Α.Π., χωρίς και πάλι να το γνωρίζει ο κατηγορούμενος. Στη συνάντηση αυτή ήταν παρούσα τόσο η ανήλικη Ε., όσο και η πολιτικός εντάσεως. Δεν αποδείχθηκε τι διμερήθηκε ακριβώς στην συζήτηση αυτή, αφού ούτε σημειώσεις κρατήθηκαν ούτε ηχογραφήθηκε η μία και μοναδική αυτή συνενδρία. Η πολιτικός εντάσεως ισχυρίζεται ότι η ανήλικη κόρη της μετέφερε στο ιατρό το ότι ο μπαμπάς της (και ήδη κατηγορούμενος) έπαιξε με αυτήν και την αδελφή της ένα παιγνίδι κατά το οποίο αγγιζε τις θυγατέρες του στο πουλάκι τους. Η αλήθεια είναι όμως ότι η ανήλικη Ε. έως τότε είχε αναφέρει ότι μόνο ότι είδε το πώς του πατέρα της ενώ η μητέρα της θεωρούσε ότι της το είχε δείξει ο πατέρας της. Είναι συνεπώς προφανές ότι η ανήλικη Ε., κατόπιν σχετικής υποβολής από την πολιτικός εντάσεως (για τον μηχανισμό της οποίας θα γίνει λόγος κατωτέρω) ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος πατέρας της της επέδειξε το πώς του, φράση όμως που όπως θα αναφερθεί και στην συνέχεια δεν απεικόνιζε την αλήθεια. Αλλιώς, αν η πολιτικός εντάσεως γνώριζε ήδη από την 18η Φεβρουαρίου 2013 ότι ο κατηγορούμενος δήθεν έπαιξε με τα παιδιά τους ένα παιγνίδι κατά το οποίο αγγιζε τις θυγατέρες του στο πουλάκι τους τότε προφανώς και θα το ανέγραφε ως γεγονός στην με αριθμό κατάθεσης ...8-2013 αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων για τη προσωρινή ανάθεση σε αυτήν της επιμέλειας των θυγατέρων τους. Το γεγονός ότι ένα τέτοιο καταλυτικό γεγονός δεν αναφέρθηκε την 28η-8-2013 αποδεικνύει ότι η εν λόγω δήτηση περί παιγνιδίου και αγγιγματος του αιδού του ανηλικών δεν είχε αναφερθεί ποτέ έως τότε. Αποδεικνύεται όμως περαιτέρω ότι κατά τον ίδιο παιδοψυχίατρο παρόλο που το παιδί φαίνεται ελκρινές, εντούτοις σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποφανθεί ότι σε αυτήν την ηλικία τεκμαίρεται η αλήθεια σε όσα λέει, δεδομένου ότι η φαντασία του παιδιού επηρεάζεται εύκολα. Καταλήγει δε (βλ. ενδεικτικά το από 23-9-2013 ιατρικό του σημείωμα) ότι το ζήτημα της πιθανής κακοποίησης των τέκνων του κατηγορουμένου χρήζει επισταμένης διερεύνησης για να υποστηριχθεί επιστημονικά. Συμπληρωματικά δε, στο από 17-2-2014 ιατρικό σημείωμα που χορήγησε στον κατηγορούμενο εξειδικεύει την "επισταμένη διερεύνηση" εκθέτοντας ότι απαιτείται πλήθος εξετάσεων για να διακριβωθεί η πιθανή κακοποίηση και ιδίως η ψυχολογική εκτίμηση του μεγαλύτερου τέκνου και των γονέων του, αλλά και η ψυχιατρική αμφοτέρων των γονέων. Περαιτέρω δε, απαιτούνται περισσότερες συνενδρίες με το παιδί. Σημειώνεται δε ο εν λόγω ιατρός ότι τα παιδιά επηρεάζονται εύκολα και ορισμένες φορές δεν μπορούν να διακρίνουν την φαντασία από την πραγματικότητα. Για το λόγο αυτό οι περισσότερες συνενδρίες ίσως να διεκδικούν να συμπεράσονται για το τι ακριβώς συμβαίνει. Σημειώνεται βέβαιως ότι, σύμφωνα και με τα ανωτέρω, οι περισσότερες συνενδρίες με το παιδί ίσως να οδηγούσαν σε ασφαλέστερο συμπέρασμα, άρα όχι οποσδήποτε. Είναι προφανές ότι ο παιδοψυχίατρος Α.Π. εξέφρασε τις ανωτέρω νηφάλεις επιφυλάξεις του για τη δημηγήσεις της ανήλικης Ε. και στην πολιτικός εντάσεως αφού δεν είναι δυνατό να έχουν μεταβληθεί οι επιστημονικός του απόψεις από τη στιγμή της εξέτασης της ανήλικης έως και την σύνταξη των δύο ανωτέρω σημειωμάτων. Εντούτοις όμως είναι προφανές ότι

ουδόςως μετέπεισαν την βέβαια πεποίθησή της πολιτικός εντάσεως ότι η θυγατέρα της είναι θύμα κακοποίησης ή παρενόχλησης. Ηδη δε, ακόμη και σήμερα θεωρεί ότι η φράση του ιατρού πως "το παιδί κατηγορεί τον πατέρα και δείχνει ελκρινές" αποτελεί απόδειξη της ελκρινούς αγρότερα. Εντούτοις, η ανωτέρω φράση του ιατρού έρχεται σε αντίθεση με την επιστημονικό του άποψη ότι απόφαση για τέτοια θέματα γίνεται μόνο κατόπιν ενδελεχέστερης έρευνας. Αποτελεί μόνο μία εκτίμηση, που σαφώς στερείται εδραία επιστημονικής βάσης, η οποία ακόμα και για τον ίδιο δεν αποτελεί απόδειξη. Εντούτοις, οι διηγήσεις της ανήλικης Ε. επιβεβαιώσαν στην πολιτικός εντάσεως την σαφήρη πεποίθησή της ότι η τελευταία ήταν θύμα του κατηγορουμένου. Ακολούθως, και υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η πολιτικός εντάσεως περί τον Μάιο του 2013 μετέβη στην παιδοψυχίατρο Β. Σ., Επιμελήτρια Α. ΕΣΥ του ... για να εξεταστεί η ανήλικη Ε. Πραγματοποιήθηκε μόνο μια συνενδρία με το παιδί, κατά την οποία το ανήλικό ουδέν γεγονός ανέφερε που να εμπιάσει ή να παραπέμει σε σεξουολική παρενόχληση του από τον κατηγορούμενο (βλ. μεταξύ άλλων την με αριθμό ...-3-2015 απόφαση του Παιθαρικού Συμβουλίου του Ιατρικού ... που εμπειρέχει την απολογητική της θέση-σελ. 10). Εντούτοις, η ανωτέρω παιδοψυχίατρος στις 8-10-2013 με την ιδιότητα της Παιδοψυχίατρος του Κέντρου Ψυχική Υγείας ... χορήγησε στην πολιτικός εντάσεως ιατρική γνωμάτευση, στην οποία αναφέρεται ότι η κόρη της Ε. έπαυσε από μετατραυματικό άγχος σχετιζόμενο με σεξουολική παρενόχληση από τον πατέρα και ως θεραπευτικό μέθοδο συνιτέθηκε την παρακολούθηση του παιδιού από Ψυχίατρο καθώς, όπως αναγράφεται στη γνωμάτευση, τα συμπτώματα, ήτοι ο φόβος για την ασφάλεια της μητρός, οι εφιάλτες και η πτώση της σχολικής επίδοσης ήταν έντονα. Στην γνωμάτευση αυτή που χορήγησε πέντε σχεδόν μήνες μετά την μία και μοναδική φορά που είδε τον πατέρα, καθ' ην στιγμή το παιδί, όπως και η ίδια παραδέχθηκε στην απολογία της ουδέν γεγονός ανέφερε που να εμπιάσει ή να παραπέμει σε σεξουολική παρενόχληση του από τον πατέρα. Η γνωμάτευση αυτή που χορήγησε η ανωτέρω παιδοψυχίατρος είναι ανεπαρκέστατη ως προς την τεκμηρίωση του σοβαρότατου συμπεράσματος της περί σεξουολικής παρενόχλησης του παιδιού από τον πατέρα και την βαρύτητα των επιπτώσεων της τόσο ως προς το παιδί, όσο και ως προς τον πατέρα και δεν πληροί τις ελάχιστες προδιαγραφές που έχει θέσει η παιδοψυχιατρική εταιρία για την περίπτωση των σεξουολικών κακοποιημένων παιδιών στην οποία είναι αναγκαίο να συντάσσεται μακροσκελής έκθεση πραγματογνωμοσύνης πολλών σελίδων, για την λεπτομερή και εμπειριστατομένη ανάλυση του περιστατικού (απομανητοφώνηση των συνεντεύξεων, αξιολόγηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών και των ψυχολογικών δεδομένων της περίπτωσης, αναφορές στη βιβλιογραφία, υπαγωγή του περιστατικού στην κατηγορία στην οποία ανήκει και λεπτομερείς εξηγήσεις για την διατύπωση του συμπεράσματος) - βλ. την ανωτέρω απόφαση του Παιθαρικού Συμβουλίου του Ιατρικού ...). Επιπροσθέτως δε η γνωμάτευση αυτή χορηγήθηκε χωρίς να τηρηθεί έστω και κατ' ελάχιστο η ενδεικνυμένη διαδικασία διαγνωστικής προσέγγισης, η δε παιδοψυχίατρος επέδειξε σοβαρή επαγγελματική αμέλεια καθώς καθόσων μετά από μία ανεπαρκέστατη διαδικασία ως προς το χρόνο που αφιέρωσε στα εμπλεκόμενα πρόσωπα και με σημαντικές ελλείψεις -παράλειψεις σε διάφορα επίπεδα, ήτοι τόσο στη διαδικασία διαγνωστικής αξιολόγησης, όσο και στη μέθοδο που ακολούθησε, και συγκεκριμένα χωρίς ενδελεγή έλεγχο, χωρίς επαναληπμένες ψυχολογικές εξετάσεις του παιδιού και των γονέων, πράγμα το οποίο ήταν απολύτως ορισκό, καθώς κατά τον χρόνο που την επέσκέφθηκε η μητέρα και κατά τον χρόνο που εξέτασε το παιδί οι γονείς δεν βρισκόταν σε διάσταση, χωρίς να μεσολαβήσει αρκετός αριθμός συνενδριών με το

παιδί μόνο του καθώς και με τον πατέρα προκειμένου να διακριφθώ αν το παιδί αναστατώνεται καθ' οιονδήποτε τρόπο από την παρουσία του πατέρα του, προκειμένου να μηδενισθούν οι πιθανότητες σφάλματος καθώς στην ηλικία αυτή η αλήθεια των λόγων δεν είναι δεδομένη (δυσχερής διάκριση-φαντασία-πραγματικότητα), χωρίς διασαύρωση των πληροφοριών, τήρηση ιστορικού, άνοιγμα φακέλου, χωρίς επανειλημμένες εξετάσεις όλης της οικογένειας και ιδίως του παιδιού με τους γονείς και χωρίς αυτούς, συνεντεύξεις και με τους δύο γονείς, και χωρίς την συμμετοχή και άλλων μελών της παιδοψυχιατρικής ομάδας, κατέληξε με αξιοσημείωτη ευκολία και με τρόπο εντέλει πρόχειρο και έξω από τους κανόνες της σωστής λειτουργίας της ιατρικής στην ως άνω βιαστική γνωμάτευση με την οποία γνωμάτευε κατά θετικό τρόπο περί σεξουαλικής παρενόχλησης του παιδιού από τον πατέρα (βλ. ομοίως την ανωτέρω απόφαση του Παιβαρχικού Συμβουλίου του Ιατρικού Συλλόγου ...). Σημειώται ότι απολογούμενη στο Παιβαρχικό Συμβούλιο του Ιατρικού Συλλόγου η ανωτέρω παιδοψυχιάτρως παραδέχτηκε ότι εξέτασε το παιδί μία και μοναδική φορά, καθώς στη συνέχεια αναχώρησε με την μητέρα του στην Αθήνα. Ενώ όμως το παιδί την μία και μοναδική φορά που εξετάστηκε από την διοκόμενη, δεν ανέφερε οποιoδήποτε περιστατικό που να παραπέμπε σε σεξουαλική παρενόχληση του από τον πατέρα, εντούτοις η διοκόμενη δεν διάταξε να χορηγήσει στις 8-10-2013, ήτοι πέντε μήνες μετά την εξέταση αυτή και χωρίς να έχει επανεξετάσει το παιδί, την επίμαχη γνωμάτευση, με την οποία απέδωσε ευθές και κατηγορηματικός το άγχος που είχε διαπιστώσει στο παιδί, σε σεξουαλική παρενόχληση του από τον πατέρα, γνωρίζοντας, όπως και η ίδια παραδέχεται στην απολογία της, ότι η γνωμάτευση αυτή επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί σε επικείμενη δίκη ασφαλιστικών μέτρων, αφού την χορήγησε στον πληρεξούσιο δικηγόρο της μητέρας προκειμένου να την χρησιμοποιήσει στην δίκη κατά του πατέρα με την οποία η μητέρα ζητούσε την ανάθεση σ' αυτήν της επιμέλειας των παιδιών τους, την οποία μάλιστα και πέτυχε, ενώ περιόριστη αισθητά το δικαίωμα επικοινωνίας. Πρέπει να σημειωθεί επίσης το εξής γεγονός ενδεικτικό του ήθους της εν λόγω ιατρού. Εκμεταλλευόμενη η ανωτέρω την ασφαμένη ημερομηνία που αναγράφεται στην επικληθείσα από την ίδια γνωμάτευση της παιδοψυχολόγου κ. Ν. Β., η οποία δόθηκε στις 22-9-2014 και όχι στις 22-9-2013, όπως ασφαλισμός αναγράφεται σ' αυτήν, επιχειρεί να εξαιτίας το παιβαρχικό συμβούλιο του Ιατρικού ... ισχυρισθεία ψευδώς στην απολογία της ότι κατά τον χρόνο που χορήγησε την επίμαχη διάγνωση είχε δίδην υπόψη της την γνωμάτευση της Ν. Β., την οποία όμως δεν μπορούσε τότε να γνωρίσει, καθώς αυτή δόθηκε ένα χρόνο αργότερα. Η ανωτέρω αντιδεντολογική συμπεριφορά της ιατρού Β.Σ. δεν χαρακτηρίζει μόνο αυτήν. Η πολιτικός ενάγουσα που συνόδευε την κόρη της σε αυτήν προφανώς γνώριζε τόσο το εύρος των συνεδριών, όσο και τα όσα επώθησαν. Ειδικότερα, η πολιτικός ενάγουσα εκθέτει ότι στις 27 και 28 Μαΐου 2013 έγιναν οι συνεδρίες με την κ.Σ. με αυτήν ατομικά ενώ στις 3 και 11 Ιουνίου 2013 έγιναν με το παιδί, όπου η μία συνεδρία έγινε παρουσία της και η άλλη μόνο με το παιδί. Παρόλο που αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα όσα ομολογεί η ιατρού απολογούμενη, εντούτοις κατά την κοινή με το τέκνο τους συνεδρία σαφώς και θα είχε διαπιστώσει ότι το τελευταίο ουδέν στοιχείο ανέφερε για την δίδην κακοποίηση του από τον κατηγορούμενο. Εντούτοις, η πολιτικός ενάγουσα έκανε χρήση της εν λόγω βεβαίωσης σε δίκη ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να εξασφαλίσει την επιμέλεια τον ανήλικων θυγατέρων της, αλλά και να περιορίσει την επικοινωνία του κατηγορούμενου με αυτά. Σημειώνεται ότι η ανωτέρω ιατρού ζήτησε στις 12 Ιουνίου 2013 και είδε τον κατηγορούμενο, όπου του εξέθεσε τα όσα η πολιτικός ενάγουσα της κατήγγειλε. Στην συνάντηση αυτή που διήρκεσε δεκαπέντε λεπτά ο κατηγορούμενος, αντιλαμβανόμενος για πρώτη φορά το εύρος τον σε βάρος του

καταγγελλών ζήτησε εμφρόντοπο από τη ιατρού να διευρυνήσει με τον ασφαλέστερο επιστημονικά τρόπο την αλήθεια την η αναλήθειαν τον καταγγελλών. Θέλοντας μάλιστα να διαπιστώσει να διακριφθεί αν εν υπήρξε άλλη πηγή πληροφορήσεως για τα όσα πράξεις του αποδιδόνταν, η ανωτέρω ιατρού του γνωστοποίησε ότι είχε μίλησει με τον παιδοψυχίατρο Α.Π., ο οποίος όμως, ως ειρήνη, είναι ιδιαίτερα προσεκτικός στο να μην αποφανθεί ότι η ανλήθεια Ε. είχε υποστεί οιοσδήποτε μορφή κακοποίησης. Εντούτοις, ο κατηγορούμενος, επικινυνώντας για πρώτη φορά μία στάση που συνεχώς επεκτείνεται από την στιγμή της αποκάλυψης τον καταγγελλών και εφεξής προσφέρθηκε να βοηθήσει για την αποκάλυψη της αλήθειαν τον οιοδήποτε τρόπο. Έτσι επιστρέφοντας στο σπίτι τον μετά από ερωτήσεις προς τη σύζυγο, η οποία στην αρχή δεν του αποκάλυψε τα όσα είχαν διαδοματιζόνταν επί ένα σχεδόν έτος εν αγνοία του, εν τέλει του αποκάλυψε ότι τον Ιούνιο του 2012 ότι η ανλήθεια Ε. της έχει αποκάλυψε ότι είδε τον μπαμπά της γυμνό. Μάλιστα, η πολιτικός ενάγουσα του διεμήνυσε ότι ως μητέρα ήταν σε διαδικασία να το ψάξει ενδελεχέστερα. Δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος αντιλαμβανόμενος το εύρος τον σε βάρος του καταγγελλών ομολόγησε αυτές λέγοντας τη φράση "έβαλα τα χέρια μου και έβγαλα τα μάτια μου" ή άλλη ομοειδή φράση. Ομοίως, δεν αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος εκείνη την περίοδο τηλεφωνούσε την ανλήθεια θυγατέρα του και την απειλούσε λέγοντάς της ότι η οικογένειά τους θα διαλύσει αν η ανλήθεια αναφερόταν σε παιχνίδια με ερωτικές παρεκλίσεις στα οποία φέρονταν ότι συμμετείχαν αμφοτέρω, ενώ ομοίως δεν αποδείχθηκε ότι εν γένει υπήρξε με οιοδήποτε τρόπο απειλητικός απέναντι στην θυγατέρα του. Πρέπει συνεπώς να απαλλαγεί και της πράξης της ενδοοικονομικής απειλής σε βάρος της θυγατρός του με την οποία βαρύνεται. Παράλληλα, ενώ η πολιτικός ενάγουσα είχε μεταβεί στην Αθήνα και ευρισκόνταν στην πατρική της οικία, ο πατέρας της, συνταξιούχος παιδιάτρος, παρατήρησε ότι η ανλήθεια Ε. χάρδου το αιδού της και προσπάθησε να βάλει μέσα σε αυτό ένα παιδικό καλεδοσκόπιο. Η επιστημονική του εμπειρία του υποδεικνύει ότι σε ανήλικα της ηλικίας της ενάγουσα ο ανωνισμός είναι συνηθισμένος, αν και συνήθως διαφορετικής αιτιολογίας από τον αντίστοιχο εφηβικό. Το απόρρητο όμως γεγονός ήταν η προσπάθεια του μικρού κοριτσιού να βάλει στο αιδού της το παιχνίδι. Αυτό κατά την επιστημονική του κρίση αποδεικνύει είτε αυτό του το είχαν μάθει είτε ότι το είχε υποστεί. Τις ανησυχίες του αυτές τις μετέφερε στην θυγατέρα του, η οποία τότε για πρώτη φορά του εκμυστηρήθηκε όλα στα θεωρούσε ότι είχαν συμβεί και την φερόμενη δράση του κατηγορούμενου. Προσέβαλλε να μίλησει με το παιδί, το οποίο εξετάζομενο από την μητέρα του και τον παπαού του τους μετέφερε ότι ο κατηγορούμενος, ενώ η πολιτικός ενάγουσα απουσίαζε στη δουλειά της, προσέβαλλε ιδίως σε πράξεις παρενόχλησης της. Η ίδια εξέθεσε ότι το ανήλικα της μετέφερε πως ο κατηγορούμενος έβριζε δαντελωτό εσώρουχο με δαντελα από πάνω στο λάστιχο και φανόταν ο ποπός του, έβριζε τις κόρες του και παίζαν παιχνίδια κατά τα οποία τους ακουμπούσε στα γεννητικά τους όργανα. Ενίοτε τις έβριζε πάνω του, τις ακουμπούσε στα γεννητικά τους όργανα και τους απειλούσε αν το πουν στη μαμά θα πάθων κακό. Έπαιζαν επίσης ένα παιχνίδι "οστέρι" κατά το οποίο ήταν γυμνός φονόνας εσώρουχο δαντελένιο το οποίο μετά έβριζα τους και τοποθετούσε τα ανήλικα παιδιά του με τρόπο κατά τον οποίο τα γεννητικά όργανα του παιδιού ακουμπούσαν στο πρόσωπο του κατηγορούμενου. Επιπλέον, ζητούσε να ακουμπά το πός του πάνω στα γεννητικά τους όργανα και έβριζε το δάκτυλο στο αιδού τους. Κρίνεται ότι η ανωτέρω δήγηση όμως ουδέποτε επώθησε κατά τον τρόπο αυτό από την ανλήθεια Ε., αφού άλλωστε περιέχει και πληροφορίες που η πολιτικός ενάγουσα πολύ αργότερα προσέθεσε στις δηγρήσεις της κατά του κατηγορούμενου. Απεναντίας, αποδείχθηκε ότι η ανλήθεια Ε. υπό την συνισθηματική πίεση της μητρός και του παπαού της και

υπό το πρίσμα "κλειστών ερωτήσεων", ήτοι ερωτήσεων που εμπειρείαν την απάντηση και βιβάζονταν μόνο καταφατική ή αρνητική απάντηση, αποδείχθηκε ότι η υποβάλλοντας ως ερωτήσεις από τα αγαπημένα της πρόσωπα (μητέρα και παπαού) με τα οποία διαβίωνε πλέον αισθανόμενη ασφαλεία. Μάλιστα το ότι όλα όσα φέρεται ότι είπα τότε η ανλήθεια Ε. δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα προκύπτει ιδίως από την σειρά των μετέπειτα εξετάσεων της ανλήθειας από ψυχολόγους και παιδοψυχιάτρους. Ειδικότερα, ο ιατρού πατέρας της πολιτικός ενάγουσας, αφού η ανλήθεια εργονή του είχε επιβεβαιώσει όλα όσα της είχαν υποβληθεί και πεισθείς για την αλήθεια αυτών, προέβριξε την θυγατέρα του να μεταβεί σε εξειδικευμένους ιατρούς προκειμένου να διαλευκανθεί η δράση του γαμπρού του. Μάλιστα είχε την άποψη ότι εξειδικευμένη και έγκυρη απάντηση θα λάμβανε μόνο από το νοσοκομείο "...", πλην όμως λόγω της χωροτάξικής κατανομής των περιστατικών στην Αθήνα δεν κατέστη δυνατό να εξεταστεί η ανλήθεια Ε. εκεί. Έτσι προς το σκοπό εξακριβώσεως της αλήθειαν, η πολιτικός ενάγουσα επισκέφτηκε, χωρίς να ενημερώσει τον κατηγορούμενο που προσφερόνταν να συνδράμει στην αποκάλυψη της αλήθειαν εξεταζόμενος και ο ίδιος, τον ιατρού Δ.Κ., χωρίς όμως να έχει προκύψει ποια ήταν τα συμπεράσματα του τελευταίου. Σημειώνεται βεβαίως, ότι εν πάση περιπτώσει ουδέμια ιατρική γνωμάτευση του ανωτέρω ιατρού προσκομίστηκε που να επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς της πολιτικός ενάγουσας. Τότε, η πολιτικός ενάγουσα γνωστοποίησε στον κατηγορούμενο ότι επιθυμούσε την εμπλετώτερη διερεύνηση του επειδίου περιστατικού στο Νοσοκομείο Παιδών "...", η σε άλλο υψηλό επιστημονικό επίπεδο ίδρυμα. Ο κατηγορούμενος συμφώνησε, προσθέτοντας ότι εφόσον η τελευταία το επιθυμούσε θα μπορούσε ακόμα και μήνηση να υποβάλλει σε βάρος του για να εξεταστεί η αθωότητα του από τις Δικαστικές Αρχές. Εντός ολίγων ημερών, η πολιτικός ενάγουσα γνωστοποίησε στον κατηγορούμενο ότι είχε βρει μία επιστημονία, την Ε. Γ., της οποίας το κύρος και οι γνώσεις της της ενέπνευαν εμπιστοσύνη και η οποία θα αποφαινόταν με επιστημονικό τρόπο για τη δράση του κατηγορούμενου. Ο τελευταίως, πληροφορούμενος τις προθέσεις της πολιτικός ενάγουσας συμφώνησε να μεταβούν μαζί στο γραφείο της ψυχολόγου Ε. Γ. στην Αθήνα, όπου μετά από σειρά συνεδριών θα απεκαλύπτετο η αλήθεια. Είναι στο σημείο αυτό χαρακτηριστική η προθυμία του κατηγορούμενου να ακολουθήσει την πολιτικός ενάγουσα σε οιοδήποτε ιατρού επέλεγε η τελευταία και να υποβληθεί σε οιοδήποτε είδους εξετάσεις επιβιβάζοντας, προκειμένου να αποκαλυφθεί η αθωότητά του. Δεν αποδείχθηκε δε, ότι η προθυμία αυτή του κατηγορούμενου πηγάει από την ψυχραιμία του και την δίδην πεποίθησή του ότι ουδέποτε θα μπορούσε να αποκαλυφθεί η αλήθεια. Η παιδοψυχίατρος Ε. Γ. διηγήρησε πέντε συνεδρίες, μία με την μητέρα η οποία μετέφερε το ιστορικό της οικογένειας και του παιδιού, δύο συνεντεύξεις με την ανλήθεια Ε., μία συνάντηση με τον πατέρα και τέλος μία συνάντηση παρουσία και τον δύο γονέων. Παράλληλα, η εν λόγω ψυχολόγος επικοινωνήσει με τον κ.Π. και Κ. αφού έμαθε για το περιστατικό και πριν γράψει τη γνωμάτευση, ενώ δεν κατέστη δυνατό να βρει την κ.Σ.. Θυμάται δε, όπως κατέθεσε, ότι η πολιτικός ενάγουσα προσήλθε το γραφείο της βοηθημένη και ανήσυχη ο κατηγορούμενος κατά τη διάρκεια των συνεδριών περιέβαλε με φροντίδα τη σύζυγο του, γεγονός απόρροιο από ασελγόντες επί των τέκνων τους έχουν μια κοινωνική απόσυρση και δεν διαισθάνονται τι συμβαίνει στους άλλους. Περατέρως, παρατήρησε ότι η Ε. Γ. στην πρώτη συνεδρία, η οποία κράτησε πάνω από μία ώρα, ήταν ένα πρόχειρο και εξύμνο παιδί που όμως αισθανόταν λύπη γιατί ήταν μακριά από τον πατέρα της και επειδή ο τελευταίως ήταν μόνος του. Η ανλήθεια Ε., κατά την εκτίμηση της ιατρού δεν είχε την κλινική εικόνα κακοποιημένου παιδιού και δεν μετέφερε με πονηρία ορισμένα περιστατικά. Το μόνο

γεγονός που της μετέφερε με πονηρία ήταν για τα ορία που έβριζε κρυφά το μεσημέρι όπως το "... και το "..., Ανέφερε βεβαίως ότι όταν έπαιζαν με τον πατέρα της φορούσαν ενίοτε εσώρουχα, πλην όμως σαφώς διαβεβαίωσε ότι ουδέποτε τα βγάζουν. Τέλος, της διαβεβαίωσε ότι οι γονείς της κλείνουν την πόρτα του μπάνιου, πλην όμως είπα ότι είχε δει μια φορά τον μπαμπά γυμνό ενώ περνούσε από το μπάνιο και μάλιστα χωρίς πονηρία τη ανέφερε ότι "έβριζε πως είναι τα κοιλιά των ανδρών". Καμία νύξη δεν έκανε για δαντελωτό βρακι. Παράλληλα, η εν λόγω ψυχολόγος επικοινωνήσε με τους παιδοψυχιάτρους Α. Π. και Δ. Κ.. Στον μεν Α. Π., αφού τον ρώτησε και για το περιστατικό που το κατήγγειλε το παιδί, ρώτησε ποιο είναι το συμπέρασμα που έβγαλε και ο τελευταίως την διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει κλινική εικόνα κακοποίησης. Ομοίως και ο Δ.Κ. της μετέφερε ότι κατά την επιστημονική του άποψη δεν υπάρχει θέμα κακοποίησης, γεγονός που συνάδει και με το γεγονός που μνημονεύτηκε ότι ουδέμια γνωμάτευση χορήγησε στην πολιτικός ενάγουσα που να επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς της. Κατά την γνωμάτευσή της που χορηγήθηκε στον κατηγορούμενο σε ύστερο χρόνο ενόψει της δίκης ασφαλιστικών μέτρων μνημονεύσε ότι η Ε. ήταν συνεργάσιμη, οι ζωγραφίες της ήταν πολύ όμορφες με ζωντανά και χαρούμενα χρώματα, και ξεκάθαρη απεικόνιση των ατόμων και προσώπων της οικογένειας της. Έπειτα από κλινική εξέταση, και εξειδικευμένον παθολογικών διαδικασιών (...) που σκιαγραφούν τη σχέση των παιδιών με τα οικονομικά πρόσωπα, κρίνεται μια φυσιολογική σχέση και με τους δύο της γονείς. Συγκεκριμένα η Ε. αναφέρει ότι στα δύο γονικά πρόσωπα με αγάπη και τρυφερότητα. Αναφέρει ότι περνά πολύ χρόνο με την μητέρα και τον πατέρα της, ότι μεταβέρει και οι δύο γονείς και ότι την κάνουν μπάνιο και οι δύο γονείς ανάλογα με το πρόγραμμά τους. Πέραν από τις άνω μεθόδους, η ανωτέρω ψυχολόγος επικοινωνήσε με τον ψυχίατρο Χαντών Α. Μ., θεράποντα ιατρού του κατηγορούμενου. Στη τηλεφωνική συνομιλία που είχαν στις 19/9/2013, ο τελευταίως επισήμανε ότι ο κατηγορούμενος παρουσιάζει άτυπες αντιδραστικού τύπου καταβλητικομορφες εκδηλώσεις και κλίμα στοιχεία ανωμωότητας. Ο Α. Μ. διαβεβαίωσε ότι ο κατηγορούμενος δυσκολεύεται να επεξεργαστεί και να αποδεχτεί την συναισθηματική απομάκρυνση της σύζυγού του καθώς και το επικείμενο διαζύγιο αλλά ότι σε καμία περίπτωση δεν πληρεί χαρακτηριστικά αμωμωτικής προσωπικότητας. Επίσης, ο ανωτέρω Α. Μ. ανέφερε ότι έχει συναντήσει την πολιτικός ενάγουσα μια φορά στο γραφείο του και έδειξε προβληματισμούς για την παρερμηνευτική στάση της αναφορικής με τα εν λόγω γεγονότα. Κατέληξε δε η εν λόγω ψυχολόγος ότι είναι επιστημονικά αποδεκτικό ότι είναι δυνατό οι αναφερόμενοι ισχυρισμοί ενός παιδιού (3,5-7ετών) περί διεισδυτικών σεξουαλικών πράξεων σε βάρος του πατέρα (και σπανιότερα από τη μητέρα) να μην αντιστοιχεί σε πραγματικά γεγονότα αλλά να είναι το αποτέλεσμα επαναλαμβανόμενης υποβολής και υποδείξεων από το γονέα που έχει αναλάβει τη φροντίδα του. Σε πολλές περιπτώσεις αποδείχτηκε, ότι ισχυρισμοί μικρών παιδιών που κατήγγειλαν, ότι οι γονείς τους ή άλλοι ενήλικες τα είχαν κακοποιήσει σεξουαλικά, ήταν συχνά φανταστικοί ή υποβλητικοί. Μάλιστα δε εξεταζόμενη και στο ακροατήριο η εν λόγω ψυχολόγος επιβεβαίωσε τα ανωτέρω λέγοντας ότι υπάρχει έρευνα που 69% διάρκειας δέκα εβδομάδων σε πείραμα που δίνονται σε παιδιά περιστατικά που έχουν βιώσει και αυτά που δεν έχουν βιώσει και το 58% μία εβδομάδα μετά ανέφερε περιστατικά τα οποία δεν είχε βιώσει σαν να τα είχε βιώσει. Η ψυχολόγος Ε. Γ. μετά την περάτωση της μελέτης της, κάλεσε τους δύο γονείς και τους ανακοίνωσε το πόρισμα της, κατά το οποίο η ανλήθεια Ε. δεν είχε υποστεί οιοσδήποτε μορφή κακοποίησης ή "παρενόχληση" από τον κατηγορούμενο. Απρόσμενα, ενόψει αυτής της διαβεβαίωσης η πολιτικός ενάγουσα βουρηβήθηκε, αντί να ανκουφιστεί, και της

δήλωσε ευθέως ότι προτίθεται να διερευνήσει περαιτέρω το ζήτημα, μη αρκούνη στα όσα την διαβεβαίωσε η ψυχολόγος της δικής της επιλογής. Κατόπιν αυτού, η πολιτικός ενάγουσα και αφού τέσσερις ειδικοί της επιλογής της δεν είχαν καταφέρει να επιβεβαιώσουν με πιστικό, έντιμο, ειλικρινή και επιστημονικό τρόπο τα όσα μόνον αυτή πίστευε, αποφάσισε να προστρέξει στις υπηρεσίες του Α. Β., ειδικευμένου στα ζητήματα σεξουαλικής κακοποίησης και παρενόχλησης παιδωνυγιάτρου. Ο εν λόγω παιδωνυγιάτρου πραγματοποιήσε άγνωστο αριθμό συναντήσεων με την πολιτικός ενάγουσα, τέσσερις με την ανήλικη Ε., εκ των οποίων οι δύο ηχογραφήθηκαν, και μία συνάντηση με τον κατηγορούμενο (σε ξεχωριστό ραντεβού με την Ε.). Ο ίδιος ως άνο παιδωνυγιάτρου ζήτησε να εξεταστεί την Ε. με τον πατέρα της ώστε να εκτιμηθεί ο τρόπος διάδρασης μεταξύ τους. Η πολιτικός ενάγουσα όμως αρνήθηκε να φέρει την Ε. σε αυτήν την συνάντηση, με το σκεπτικό ότι αυτό θα ήταν τραυματικό για το παιδί και ότι το παιδί ήταν αρνητικό σε αυτό το ενδεχόμενο. Ο κατηγορούμενος, παρόλο που ο εν λόγω ιατρός ήταν ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικός ενάγουσας επί της πραγματογνωμοσύνης της Μ. Α.- Μ. προκειμένου να αποφανθεί για την ψυχολογική κατάσταση αλλά και την αντιληπτική ικανότητα των ανήλικων, εντούτοις συνεργάστηκε στενά με αυτόν και επέδωσε τόσο τις συναντήσεις με αυτόν όσο και την κοινή συνάντηση με την κόρη του πεπεισμένος ότι έτσι θα αποδεικνυόταν η αθωότητά του. Μάλιστα, ελλείψει της συνάντησης με την θυγατέρα του ενώπιον του ανωτέρω ψυχιάτρου του απέστειλε αντ' αυτού στις 5-2-2014 ο πατέρας ένα e mail στο οποίο επισυνάπταντο δύο βίντεο της επαφής που είχε με την Ε. κατά την διάρκεια της επικοινωνίας τους, παρουσία της πολιτικός ενάγουσας στις 1-2-2014 (βίντεο που δεν φαίνεται να έχουν αξιολογηθεί ωστόσο από τον ιατρό). Ο εν λόγω ιατρός κατά την σύνταξη της από 10-2-2014 παιδωνυγιάτρικης του έκθεσης επισημιαίνει στο ακροτελεύτιο τμήμα του συμπεράσματος του ότι λόγω της ιδιαίτερα ευαίσθητης φύσης της περίπτωσης, μία πλήρης ψυχιατρικοδικαστική εκτίμηση της υπόθεσης, η οποία ξεφεύγει από το πλαίσιο δικαιοδοσίας της συγκεκριμένης ιδιότητας παιδωνυγιάτρικης γνωμάτευσης, θα συμπεριελάμβανε α) την πλήρη διερεύνηση του οικογενειακού / κοινωνικού περιβάλλοντος στο οποίο μεγάλωσε η Ε., β) το ιστορικό ερωτικής συμπεριφοράς κάθε γονέα και κατά μόνας και ως ζευγάρι, γ) την ψυχομετρική και την ψυχιατρική αξιολόγηση κάθε γονέα και δ) την πορεία του περιεχομένου των μαρτυριών της Ε. αρχιμένης από την εκτίμησή από τον κ. Π. μέχρι σήμερα. Η θέση αυτή έρχεται σε πλήρη ταύτιση με το με αριθμό ...-7-2014 έγγραφο της Παιδωνυγιάτρικης Εταιρείας Ελλάδος σύμφωνα με το οποίο η διαχείριση των εν λόγω περιστατικών πρέπει να γίνεται από ομάδα παιδωνυγιάτρικης υπηρεσίας, η ελλείψει αυτής σε συνεργασία παιδωνυγιάτρων και άλλων επαγγελματιών ψυχικής υγείας ή εν ελει, με ανάθεση κανονικής πραγματογνωμοσύνης. Εν κατακλείδι, δεν ενδίδκνεται η "διαχείριση" τέτοιων περιπτώσεων να γίνεται ατομικά από παιδωνυγιάτρου, ψυχολόγους ή άλλους επαγγελματίες. Οι θέσεις αυτές, διατυπωμένες σε ανύποπτο χρόνο τόσο από έναν επίσημο επιστημονικό φορέα όσο και από τον τεχνικό ή σύμβουλο της της πολιτικός ενάγουσας σχετικοποιούν σε μεγάλο βαθμό την βασιμότητα μίας ενδεχόμενης κατάφασης της σεξουαλικής παρενόχλησης ή κακοποίησης. Ο εκάστοτε ιατρός ή ψυχολόγος ουδόλοως δύναται να ασφάλεια να στηρίξει την όποια θέση του περί κακοποίησης ή παρενόχλησης (ελλείψει ιατροδικαστικών πειστηριών), αφού κάτι τέτοιο αποτελεί πόρισμα πολυάριθμων ειδικότητων και συνεργασίας μεταξύ αυτών. Περαιτέρω, δεν θα πρέπει να διαφεύγει της προσοχής ότι ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικός ενάγουσας εκθέτει στην ανωτέρω πραγματογνωμοσύνη του ότι σε περιπτώσεις καταγγελιών σεξουαλικής κακοποίησης εξετάζονται κυρίως δύο περιπτώσεις. Πρώτον, εάν το παιδί εκδηλώνει ερωτικοποιημένη συμπεριφορά ανάρμοστη της ηλικίας του και αν

εκδηλώνει ψυχοπαθολογία χαρακτηριστική σεξουαλικού ψυχικού τραύματος. Τα παιδιά, συνεχίζει, που έχουν σεξουαλική κακοποιηθεί, εμφανίζουν ερωτικοποιημένη συμπεριφορά, η οποία για να αξιολογηθεί θα πρέπει να είναι α) αναπτυξιακά ασύμβατη, β) υπερβολική σε συντόνη και βαθμό γ) επίμονη, παρά τις προσπάθειες του περιβάλλοντος για διάρθωση. Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, συμπεριφορές που αξιολογούνται ψυχιατροδικαστικά είναι: 1) συνθησιστή για την ηλικία σεξουαλική γνώση και πράξη, 2) αυτοκατευθυνόμενη σεξουαλική συμπεριφορά, η οποία είναι συνήθως παρατεταμένη (ενίοτε μέχρι το σημείο του αυτοτραυματισμού) και εκδηλώνεται συχνά και δημόσια, 3) επανελλειμένη ανάληψη πρωτοβουλίας από την πλευρά του παιδιού για να "αγαπηθεί" και να "προσέξεται σεξουαλικά" ένα άλλο άτομο κατά προτίμηση πολύ μεγαλύτερο ή ενήλικο. Από τις εκτίμησή του δεν όσον στοιχεία συνέλεξε από τις συναντήσεις του με την Ε. κατέληξε ότι αυτή δεν εμφάνισε τέτοιες συμπεριφορές. Περαιτέρω, επισημιαίνει ότι ανωρμηκό με την εμφάνιση ψυχοπαθολογίας, τα παιδιά που έχουν κακοποιηθεί εμφανίζουν σπαρά ψυχολογικών προβλημάτων, τα συνόταρα και πιο ενδεικτικά των οποίων είναι η υποστροφή της ανάπτυξης, η ανούρηση, οι ερωάλτες όπου το παιδί ξαναζει το τραυματικό γεγονός, σοβαρή κατάθλιψη και υπερκινητικότητα, φόβο να προσγγίσει ανθρώπους του ίδιου φύλου και ηλικίας με τον κακοποιητή. Τέτοια ψυχιατρική παθολογία ενδεικτική κακοποίησης (πέραν ενδεχομένου της ενοούρησης - κατ' αυτόν) η Ε. δεν εμφάνισε ούτε κατά την εξέτασή του από τον ίδιο ούτε κατά τις ψυχομετρικές εξετάσεις από την Ε.Γ.. Κατέληξε δε ότι ο ψυχικός κόμος της Ε. είναι επηρεασμένος από τον χωρισμό των γονέων, την μετακόμιση από τα Χανιά στην Κρήτη, την άμεση εμπλοκή της στην ενδοκοινωνειακή σύγκρουση και την αντιζήλια προς την αδελφή της. Εντούτοις όμως και παρά τα όσα εξέθεσε ανωτέρω, συνοψίζω εν πολλοίς με τα όσα και η Ε. Γ. διαπίστωσε, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απουσία ψυχοπαθολογίας, χαρακτηριστικής σεξουαλικής κακοποίησης στον παρόντα χρόνο, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη την απουσία τέτοιου πράξου, ιδίως όταν τα γεγονότα είναι σαν αυτά που περιγράφησαν και τα οποία μπορεί να έχουν διαδοθή στην "παγνυώδη" σημασία για ένα παιδί. Μία τέτοια δήλωση όμως του ιατρού ιδίως αν συνδυαστεί με τη θέση του ότι η κατάφαση ότι η ηχογραφηθείσα ερωτική συμπεριφορά της από τα παιδιά η ιδιαιτελική παιδωνυγιάτρικη γνωμάτευση δημουργεί αμφιβολίες για το κατά πόσο θα μπορούσε με πιστικότητα να υποστηριχθεί ότι η ανήλικη Ε. υπέστη όλα όσα κατηγορείται σταδιακά και με διαρκώς αυξανόμενο μέγεθος από την στιγμή της αποχώρησης της από τα Χανιά. Εν πάση περιπτώσει, ο παιδωνυγιάτρου Α. Β. από τις συνετεύξεις του με τη ανήλικη Ε. διαπίστωσε ότι σε όλες τις συναντήσεις μαζί του ήταν ανώριστη και ολική το συναισθήμα της ήταν νωρμοθυμικό και δεν παρατηρήθηκαν συμπτώματα χαρακτηριστικά βίαιου, ψυχικού τραυματισμού. Στις πρώτες συνετεύξεις κατά την ελεύθερη σύζησηση, διαφάνηκε ότι η ανήλικη είχε στενότερη σχέση με τον πατέρα της με τον οποίο είχε περσιόμοπο ποιστικό χρόνο από ότι με τη μητέρα της. Χαρακτηριστική είναι: "Δεν κάνω τίποτα με τη μαμά που να μου αρέσει, όλο με τη Σ. ασχολείται ... Με τον μπαμπά κάνω περισσότερα πράγματα: παίζω γκρινιάρη, κάνω ποδήλατο και βόλτες. Με τον μπαμπά παίζω περισσότερο απ' ότι με τη μαμά, πριν γεννηθεί η Σ. έπαιζα κι εγώ με τη μαμά". Όταν ρωτήθηκε αν έκανε με τον μπαμπά κάτι που να μην της άρεσε είπε "να, διάβαζα, όλο διάβαζα. Ο μπαμπάς ήταν δίκαιος αλλά όταν θυμόμε με έδερε με παντόφλα και φώναζε". Προκύπτει συνεπώς ότι κατά την αδύρμητη εξεστέρηση των συσσεών της με τον πατέρα της διαμαρτύρονταν μόνο για την πείση που ο τελευταίος ασκούσε σε βάρος της για να διαβάσει και σαφώς ποτέ για τυχόν παρεκκλινόμενες πρακτικές σεξουαλικής υψής. Στην πορεία βέβαια, αυτό διαφοροποιήθηκε δεδομένου ότι ενώ διατηρούσε τις θετικές εμπειρίες από τον πατέρα της, ανέπτυξε έναν θυμό

μαζί του που σχετιζόταν με τις καταγγελλόμενες πράξεις. Η ανήλικη Ε. κατά τη διάρκεια των ηχογραφημένων συναντήσεων με τον ιατρό Α. Β. επιβεβαίωσε έχοντας εν πολλοίς ναζιάρικο ύφος (ιδίως στην πρώτη ηχογραφημένη συνάντηση) ότι ο κατηγορούμενος αφού απαιρούσε τα ρούχα του και επόρουγά τους και όντας ο ίδιος γυμνός (ή ενίοτε φορώντας ένα δαντελένιο εσώφουρο), τις θέπαιε στα γεννητικά τους όργανα, έβαζε το δάχτυλο του στα αιδούια τους, αναφέροντάς τους χαρακτηριστικά ότι "αυτό είναι παιγνίδι". Εν συνεχεία, τοποθετώντας στο γεννητικό του μόριο πάνινες κούκλες ή προσποιούμενος ότι το εν στήση γεννητικό του όργανο ήταν κούκλα, τις έβαζε να το αγτζίζουν. Επιπλέον, αναφέροντας στις θυγατέρες του ότι θα παίζοντο το παιγνίδι "αστέρι", τις τοποθετούσε ανάμεσα στα πόδια του, έτσι ώστε το γεννητικό του όργανο να ακουμπάει εναλλάξ στα αιδούια τους, όπως και στο κεφάλι τους και στο στόμα τους. Κατά τη διάρκεια βέβαια της πρώτης ηχογραφημένης συνάντησης αποδείχθηκε ότι η ανήλικη Ε. μιλούσε με την μητέρα της για το περιεχόμενο των συναντήσεων και η τελευταία της υπενθύμιζε το τι θα παί. Ειδικότερα, στην ερώτηση του ιατρού αν η μαμά της της είχε να περσι τίποτα για τα καταγγελλόμενα, απάντησε πως να, η μαμά της της είχε να του τα παί, αν και όλα όσα λέει είναι δική της ιστορία και όχι ιστορία τρίτου ατόμου. Είναι ενδεικτικό όμως από την απάντηση αυτή ότι στην οικία της πολιτικός ενάγουσας συζήτούνταν το ζήτημα των καταθέσεων της Ε.. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι όχι μόνο συζητούνταν το ζήτημα των καταθέσεων, αλλά η ανήλικη γινόταν και κοινωνός του άγχους της μητέρας της να κερδίσει τις δίκες σε βάρος του κατηγορουμένου, αλλά και των δαπανών στις οποίες προέβαινε. Ετσι, επισημιαίνει στον ιατρό Α. Β. ότι αισθάνεται πλέον καλά που εκμαστρηρέθηκε και σε αυτήν τη ιστορία της, διότι έτσι στο Δικαστήριο που θα γίνει στα Χανιά θα είναι πλέον "δωδεκά εναντίον ενός ή δύο". Ειδικότερα, όταν ερωτάται για το τι σημαίνει αυτό, αποκάλυπτε ότι στα Χανιά, όταν έγινε το Δικαστήριο, είχε πάει με την πλευρά του πατέρα της μια "ψυχολόγος ή δικηγόρος ονόματι Ε." (ήτοι η ψυχολόγος Ε. Γ.) και άλλοι δύο τρεις υπέρ του πατέρα της, ενώ η μητέρα της δεν είχε κανέναν. Ήδη όμως, η ανήλικη κρίνει ότι κατά το καλοκαίρι των συνεντεύξεων στον Α. Β. είχε πάει σε δέκα ψυχιάτρους και επιπλέον στον Α. Β. και έτσι θα είναι δώδεκα εναντίον δύο. Η χαρακτηριστική αυτή σκέψη της ανήλικης υποδηλώνει την ταύτιση της με την μητέρα της και το άγχος που η τελευταία ένιωθε για να κερδίσει τις δίκες κατά του κατηγορούμενου, φτάνοντας, μάλιστα να ανησυχεί για τα υπέρρογκα έξοδα που καταβάλλει η μητέρα της σε δικηγόρους, για τα οποία (έξοδα) την ενημέρουν η γιαγιά της από την μητρική γραμμή. Κατά το καλοκαίρι του 2014 η πολιτικός ενάγουσα οδήγησε την ανήλικη Ε. για αξιολόγηση και στην ψυχολόγο Ν. Β.. Η εν λόγω ψυχολόγος είχε και κατά το παρελθόν συνεργαστεί με την πολιτικός ενάγουσα αφού η τελευταία απευθύνθηκε στην ψυχολόγο το Σεπτέμβριο του 2013 προκειμένου να διενεργηθεί η κλινική της εκτίμηση και η ψυχομετρική αξιολόγηση βάσει του εργαλείου ..., το οποίο θεωρείται τεστ για τον έλεγχο της προσωπικότητας. Κατά την εξέταση και αξιολόγηση της ανήλικης Ε. η ανωτέρω ψυχολόγος διέκρινε καθολικτικά χαρακτηριστικά στην κλινική της εικόνα και συνοδεύει αργόδοις εκδηλώσεις, ενώ δεν διαπίστωσε διαταραχές της σκέψης ή της αντίληψης, αλλά και ούτε στοιχεία μυθοπλασίας ή υπόκρισης. Περαιτέρω, δεν ανήγγυσε κίνητρο ή δευτερογενές όφελος για την περιγραφή του γεγονότος σεξουαλικής παραβίασης από τον πατέρα της, στα οποία φέρεται ότι έχει εκτεθεί. Πιο συγκεκριμένα διαπίστωσε ότι η Ε. διακατέχεται από έντονο άγχος, ανησυχία και ανασφάλεια όταν επικείται το Σαββατοκυριακό της επικοινωνίας με τον πατέρα της. Η Ε. εκφράζει ανοιχτά την έντονη αρνητική της στάση απέναντι στον πατέρα της: "...νόθοο χάλια...δεν θέλω να τον βλέπω...θ' αρχίσω να λέει βλακείες...οι μ' αγαπάει...θα μ' αγαυαλιάζει, θα θέλει να με φιλάει, να με θβάζει

φωτογραφίες...να παίζει θέατρο...". Επίσης, διέκρινε ότι η Ε. δεν έχει ανάμεσα σε καμία ψυχοθεραπευτική συνενδιά της λεπτομερείς περιγραφές των τραυματικών βιωμάτων σεξουαλικής παραβίασης από τον πατέρα της, οι οποίες δόθηκαν στον πραγματογνώμονα παιδωνυγιάτρου κύριο Α. Β. Επίσης στην από 22-9-2014 έκθεσή της μεταφέρει το γεγονός ότι η Ε. αναφέρει ότι ζήτησε από τον πατέρα της να μην την παίρει τηλέφωνο και του απαλοήρησε τη στάση της "...απειθεί έχουν συμβεί αυτά τα πράγματα...". Το ίδιο το παιδί υποστηρίζει ότι όταν ο πατέρας της τη ρώτησε αν ακόμη τα πιστεύει αυτά, απάντησε "να, γιατί όχι;". Η Ε. παραμείνει σταθερή στις αρχικές της περιγραφές και στην προσάθεσή της να μην επικοινωνήσει με τον πατέρα της δια ζώσης αλλά ούτε και τηλεφωνικά, κατά την ψυχολόγο. Μάλιστα, του έγραψε ένα γράμμα λέγοντάς του "δεν σ' αγαπώ πια, δεν θέλω να σε βλέπω, ούτε να με παίρνετε τηλέφωνο...". Η Ε. έχει εκφράσει θυμό και προς την ίδια τη μητέρα της, η οποία της ζήτησε να παραστεί στην επικοινωνία με τον πατέρα της, προκειμένου να τηρηθεί η δικαστική απόφαση. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω η ανωτέρω ψυχολόγος έκρινε ότι το παιδί επηρεαίνεται έντονα σε συναισθηματικό επίπεδο από την επικοινωνία με τον πατέρα, καθώς έρχονται στο μινάλι της μνήμης από τις τραυματικές καταστάσεις της σεξουαλικής παραβίασης και της προκλονόου σοβαρή ανησυχία και αναστάση. Τα συμπτώματα της Ε. εντόσονται μέσα στο πλαίσιο της μετατραυματικής αγρόδοου διαταραχής, η οποία παρουσιάζεται σε παιδιά και ενήλικες που έχουν εκτεθεί σε τραυματικά γεγονότα ζωής, στα οποία έχει απελυθεί η ακεραιότητά τους αλλά και η ψυχοσυναισθηματική τους ασφάλεια. Συγκεκριμένα αναφέρονται φόβος, ανασφάλεια, τραυματικά όνειρα, επαμπαλιβανόμενες αναμνήσεις του γεγονότος οι οποίες υποροχούν με την ψυχοθεραπευτική "διαδικασία και τη φυσική απουσία του πατέρα, έντονη ψυχολογική ενόχληση και αναταραχή κατά την έκθεση σε εσωτερικές ή εξωτερικές υύξεις που συμβολίζουν ή μοιάζουν με κάποια πλευρά του τραυματικού γεγονότος π.χ. η φωτογράφιση κατά την επικοινωνία που παραπέμει σε μνήμη της φωτογράφισης κατά την έκθεση τους στο τραυματικό βίωμα της σεξουαλικής παραβίασης. Η Ε. συνεχίζει να εκφράζει τον έντονο φόβο της μην τυχόν και πάθει κακό η μητέρα της, καθώς ο πατέρας της της ανέφερε πως κάτι τέτοιο θα συνέβαινε στην περίπτωση που η Ε. καθιστούσε ενήμαρη τη μητέρα της για τα τραυματικά της βιώματα. Τέλος, σχετικά με την αρμηνεία των διαταρακτικών συμπεριφορών του πατέρα, η Ε. τις αποδίδει σε ψυχολογική διαταραχή. Λέει χαρακτηριστικά "...είναι τρελός...για να το κάνει αυτό...". Εν κατακλείδι, κατά την άποψη της Ν. Β. η κλινική εικόνα της Ε. και η κλινική της εκτίμηση βάσει της ψυχοθεραπευτικής συνεργασίας και κατά την κρίση της ψυχολόγου συνάδουν με τη συμπτωματολογία παιδιού που έχει εκτεθεί σε τραυματικά βιώματα σεξουαλικής παραβίασης. Ακολουθώς, η ανήλικη Ε. εξεστάτικε στις 5 Φεβρουαρίου 2014 προανακριτικά με την παρουσία της ψυχολόγου Α.-Μ. Μ., η οποία εξέτασε το παιδί και παρουσία του τεχνικού συμβούλου της πολιτικός ενάγουσας Α. Β.. Στην από 8 Ιανουαρίου 2014 ψυχολογική της πραγματογνωμοσύνη διαβείσασε ότι έχουν κληή αντιληπτική ικανότητα, σταθερή συναισθηματική κατάσταση και δεν παρουσιάζουν κάποιο σύμπτωμα ψυχοπαθολογίας. Στη κατάθεση αυτή επανέλαβε τα περί διενέργειας ασελάγων πράξων σε βάρος της και σε βάρος της αδελφής της, υπήρξε πιο αναλυτική στην περιγραφή του πένους του κατηγορουμένου, προσέθεσε γεγονότα όπως ότι πέτυσε την αδελφή της στον αέρα και αυτή πέτυξε στο πάτωμα και στο κάλορυφέρ με αποτέλεσμα να είναι γεμάτο κοκκινίλες το σώμα της καθώς επίσης και το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος της φωτογράφησε γυμνές και κρατούσε τις φωτογραφίες σε στικάκι usb, το οποίο έδωσε στην τριών ετών αδελφή της για να παίξει, αλλά όταν αντιλήφθηκε ότι θα το έδωε στην μητέρα τους τις πήρε από εκεί και τις έβαλε σε άλλο στικάκι. Σημειώνεται ότι το στικάκι αυτό ουδόποτε βρέθηκε.

Όταν δε, η πολιτικός ενάγουσα κατέθεσε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων η ανήλικη Ε. ανακάλυψε μέσα σε ένα τσαγερρό-παγνίδι και έδωσε στην μητέρα της ένα στικάκι λέγοντας ότι εντός αυτού μπορεί να είναι οι φωτογραφίες που τις έβγαψε ο κατηγορούμενος ενώ χόρευαν. Όπως όμως προέκυψε από την από 16-11-2013 με αρ.πρωτ. ... έκθεση εργασιατικής πραγματογνωμοσύνης εντός αυτού δεν ανευρέθησαν στοιχεία. Τέλος, η ανήλικη Ε. εξετάστηκε στις 3 Απριλίου 2014 ενόπιον της Ανακρίτριας με την παρουσία της ψυχολόγου Κ. Τ.Ζ., η οποία εξέτασε τον παιδί για την αντιληπτική της ικανότητα και την δυνατότητα της να καταθέσει. Στην από 2-4-2015 παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη της επιβεβαίωσε και αυτή την απουσία ψυχοπαθολογίας και απεράνητη ότι πρόκειται για ένα παιδί που δεν φαντάζεται γεγονότα και στοιχειωθεί τα όσα λέει. Στην από 3 Απριλίου 2014 κατάθεσή της η ανήλικη Ε. κατέθεσε απαντώντας σε πολυάρθρων "κλειστού τύπου" ερωτήσεις και επιβεβαίωσε τα όσα εξέθεσε και προανακριτικά και ακολούθως εξέφρασε τα θυμό της προς τον πατέρα της, τον οποίο και δεν θέλει να βλέπει. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ανήλικη Ε. σταδιακά μετακινήθηκε από μία θέση κατά την οποία είχε άριστες σχέσεις με τον πατέρα της και ανέφερε ασφαλώς ότι είδε το πέος του (γεγονός που αποδείχθηκε ότι έλαβε χώρα όταν μητρε στο μπάνιο) σε μία θέση κατά την οποία κατηγορεί σε βάρος του πατέρα της καινούρια γεγονότα εμπλομολιζόμενα σταδιακά και εκκράζοντας όλο και αρνητικότερα συναισθήματα για να καταλήξει στο τέλος να εκκράζει έντονα αισθήματα αποστοργής και θυμού προς αυτόν επιδιώκοντας να μην τον βλέπει καθόλου (βλ. ιδίως τις επισημάνσεις της ψυχολόγου Ν.Β.). Η αλλαγή αυτών των συναισθημάτων της συνέπεσε με την απομάκρυνσή της από τα Χανιά και την εγκατάστασή της στην Αθήνα, μαζί με την μητέρα της. Μάλιστα, δεν αποδείχθηκε ότι στην προκειμένη περίπτωση η ανήλικη Ε. απομακρύνθηκε από τον φερόμενο δράστη αισθάνθηκε ελεύθερη από δεσμεύσεις και πιέσεις και έτσι άρχισε να καταγγέλει τα όσα είχε διθην υποστεί από τον πατέρα της. Απεναντίας, κρίνεται ότι η ανήλικη Ε. έως και την εξέτασή της από τον τεχνικό σύμβουλο της μητέρας της δεν έπαισε για την αλήθεια των λεγόμενων της κανέναν αδικό που την εξέτασε, εκτός ίσως της παιδοψυχιάτρου Β. Σ., της οποίας όμως η πλημμελής άσκηση των καθηκόντων της περιγράφει ανωτέρω. Όταν δε άρχισε να ομιλεί στον Α. Β. σταδιακά άρχισε να απομακρύνεται νυχτικά από τον πατέρα της και να διατηρεί μια εχθρική στάση απέναντι του, η οποία εκδηλώθηκε σε έκδηλο θυμό όταν κατά το 2015 κατέθεσε για τελευταία φορά στην Ανακρίτρια Αθηνών. Η αλλαγή αυτή της στάσης της ερμηνεύεται αποκλειστικά από την εμπλοκή ιδίως της πολιτικός ενάγουσας αλλά και του πατρός της. Η ανήλικη Ε. ευρισκόμενη εντός της οικίας της πολιτικός ενάγουσας και ζώντας την αγωνία της τελευταίας να αποδείξει κάτι που εσφαλμένα πίστευε ότι ισχύει έχοντας παράλληλα παρερμηνεύσει κάθε συμπεριφορά του κατηγορουμένου, άρχισε να επηρεάζεται από αυτό το κλίμα και να αποξενώνεται σταδιακά από τον κατηγορούμενο. Θέλοντας δε, να βοηθήσει την μητέρα της, από την οποία λάμβανε ασφάλεια, αναστάσιστα οδηγήθηκε στο να ενσωματώσει στη σκέψη της όλα όσα η τελευταία ήθελε να ακούει. Όπως αποδείχθηκε από τις ηχογραφημένες συνεντεύξεις με τον Α. Β. η ανήλικη Ε. μιλούσε συχνά με την μητέρα της, (τρείς τέσσερις φορές το μήνα το προσδιόριζε η ανήλικη) η οποία συχνά την ρωτούσε για το αν είναι αλήθεια αυτά που λέει. Ο τρόπος αυτός όμως της πολιτικός ενάγουσας ασκούσε πίεση στην ανήλικη κόρη της και αλλοίωσε εύκολα τη μνήμη της. Ειδικότερα, κατά την συζήτηση με την μητέρα της, η τελευταία ρωτώντας συνεχώς την κόρη της για το αν είχαν συμβεί τα περιστατικά (ενώ ήταν απόλυτα πεπεισμένη ότι είχαν γίνει και άλλαζε μάλιστα συνεχώς ιατρούς για να το πιστοποιήσουν) περίμενε μια απάντηση θετική για να ικανοποιηθεί και να πειστεί ότι όλα όσα πίστευε δεν ήταν μία φενάκη. Η ανήλικη κόρη της ευχερώς αντιλαμβάνονταν

ποια απάντηση ήθελε να ακούσει η μητέρα της, και της την έδωσε προκειμένου η ικανοποίηση της πολιτικός ενάγουσας να λάβει τη μορφή επαίνου για την απάντηση που δόθηκε. Παράλληλα δε, είχε φτάσει σε τέτοιο σημείο ταύτησης με την μητέρα της (από την οποία πλέον μόνο λάμβανε αποκλειστικά ασφάλεια και στήριξη), που άρχισε να αγχώνεται μαζί με αυτήν για τις δικαστικές της διενέξεις, για το αν θα έγει αρκετούς μάρτυρες να στηρίξει τις θέσεις της, ενώ το πόσα χρίματα δόθηκε για αυτήν την υπόθεση στους νομικούς της παραστάτες, ενώ λόγο και της απόστασης με τον κατηγορούμενο σταδιακά έπαυσε να έχει και τύψεις για το τι θα του προκάλυψε με αυτά που έλεγε. Είναι χαρακτηριστικά ότι δεν υπάρχουν ευρήματα η ενδείξεις σοματικής ή ψυχολογικής κακοποίησης των δύο ανήλικων (έως την συνάντησή του πρότον με τον Α.Β.). Η δε Ε. ειδικά δεν δείχνει αρχικά σημάδια αλλαγής στη συμπεριφορά της, δεν εκκράζει συναισθήματα φόβου, κατάθλιψη, απελπισίας, δείχνει να μιλάει με ειλικρία για το συμβάν, επαναλαμβάνοντας συχνά τι έγινε, ενώ μάλλον το αντίθετο θα αναμενόταν. Αντίθετο συμπέρασμα δεν προέκυψε ιδίως από τις καταθέσεις της πολιτικός ενάγουσας, του πατρός της, της ψυχολόγου Ν.Β. αλλά και του τεχνικού συμβούλου Α.Β., ο οποίος μάλιστα καταθέτοντας στο ακροατήριο δεν ήταν τόσο φειδωλός στην κρίση του όσο στην γνωμιάτουσή του και εξέφρασε, χωρίς να πείσει, τη βεβαιότητά ότι τα ανήλικα κορίτσια του κατηγορουμένου είχαν παρενοχληθεί από αυτόν. Επιπλέον και η ιατρική του έκθεση την οποία συντάξεσε ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικός ενάγουσας αδυνατεί να εξηγήσει πειστικά το πώς η ανήλικη Ε., ενώ αρχικά ήταν στενότερα συνδεοδεμένη με τον πατέρα της σταδιακά εκτρέπεται σε μία στάση αρχικά αρνητική και σταδιακά εχθρική. Επίσης, όταν ο εν λόγω τεχνικός σύμβουλος εξετάζει τους πιθανούς παράγοντες για τους οποίους θα μπορούσε η Ε. να έχει οδηγηθεί σε αναληθείς καταγγέλλει, διευρύνει και την περίπτωση η ανήλικη να καθοδηγηθεί ή να υποβάλλεται από την μητέρα της ή το περιβάλλον της. Στο σημείο δε αυτό είναι αρνητικός διότι από την αθήρ εκτίμησή της οικογένειας του κατηγορουμένου και της πολιτικός ενάγουσας η εκτίμησή του είναι ότι υπήρχαν μακροχρόνια προβλήματα της δυναμική της σχέσηου μεταξύ των μελών. Ακολούθως δε, κρίνει ότι τα προβλήματα αυτά (ανεξάρτητα της πρόλευσης τους) δεν αρκούν κατά την επιστημονική του γνώμη να δικαιολογηθούν μια ψευδή ή καθοδηγούμενη μαρτυρία της Ε. Μάλιστα, συμπληρώνει τονίζοντας ότι η Ε., πέρα από τον λεπτομερή και περιγραφοκό της λόγο, αναφέρει ασφαλώς ότι αυτά που περιγράφει τα έχει ζήσει η ίδια και τα λέει η ίδια, ανεξάρτητα από το αν έχει συζητήσει και με τη μητέρα της και επιπλέον η Ε. λέει ότι ακόμα και η ίδια η μητέρα της την ρωτάει, αν είναι πράγματι αλήθεια αυτά που της έχει πει. Η αιτιολογία αυτή όμως είναι ελάχιστα πειστική. Καταρχάς, η βασική του θέση είναι ότι τα οικογενειακά προβλήματα δεν αρκούν για να δικαιολογηθούν μια ψευδή ή καθοδηγούμενη μαρτυρία της Ε. Εντούτοις, η θέση αυτή πρέπει να αναλυθεί και να ερμηνευτεί και μάλιστα in concreto, κάτι το οποίο αποφεύγει ο ανώτερο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικός ενάγουσας, αρκούμενος να δηλώσει ότι αυτή είναι η επιστημονική του άποψη. Επιπλέον, το γεγονός ότι η Ε. έχει λεπτομερή και περιγραφοκό λόγο, δεν αποτελεί από μόνο του επιχείρημα υπέρ της απόψεως του περί μη καθοδηγησης της ανήλικης. Ευχερώς, τρίτα άτομα με τον μηχανισμό που περιγράφει ανωτέρω θα μπορούσαν να υποβλήνουν στο παιδί και περιστατικά που ουδέποτε έζησε ή κρίσιμες λεπτομέρειες σε περιστατικά που δίνουν σε αυτά άλλη δυναμική. Επί παραδείγματι, στο γεγονός ότι η ανήλικη Ε. είδε το πέος του πατέρα της προστέθηκε αρχικά η λεπτομέρεια ότι της το έδειξε ο τελευταίος και ακολούθως ότι της ζήτησε να το αγγίξει. Ομοίως, στο φόβο παιγνίδι "αστεράκι ή αστέρι" που η ανήλικη Ε. το είχε μάθει στο κολυμβητήριο, ευχερώς προστέθηκαν οι κρίσιμες λεπτομέρειες του αγγίγματος στο αιδίο. Βέβαια, κάποια στιγμή η υπερβολή της

ανήλικης Ε.ς (της κατά τα άλλα πειστικής ως ανήλικης μάρτυρας, κατά τον Α. Β.) υπερβαίνει κάθε όριο αναξιότητας, αφού εκθέτει ότι ο κατηγορούμενος παίχοντας με την γυνή μικρή της αδελφή την έφρχε στο κολυμβη και η τελευταία γυποίσε και γέμιζε κοκκίνιλες, οι οποίες βεβαίως ποτέ δεν διαπιστώθηκαν από την πολιτικός ενάγουσα που έκανε μάνιο την θυγατέρα της. Ακόμα και η ύπαρξη δαντελωτού εσώρουχου ευχερώς προκύπτει από τις φωτογραφίες του αταμημένου σήριαλ της ανήλικης Ε. "... το οποίο παρακολούθησε κρυφά, όπου απεικονίζονται οι προταγωνιστές αυτού να κρατούν συναρούς είδους εσώρουχα. Είναι δε, στο σημείο αυτό χαρακτηριστική η κατάθεση της ψυχολόγου Ε.Τ., η οποία πειστικά κατέθεσε ότι σε πείραμα που διεξήχθη σε παιδιά κατόπιν υποβολής σε αυτά περιστατικών που δεν έζησαν, το 58% των παιδιών μία εβδομάδα μετά ανέφερε περιστατικά τα οποία δεν είχε βιώσει σαν να τα είχε βιώσει. Περαιτέρω, δεν πείθει η πολιτικός ενάγουσα με την κατάθεσή της, αφού αυτή βιώνοντας ένα συγκροσιακό διαγύγιο πίστευε χωρίς επαρκή θεμελίωση τις ίδιες της τις υποτιές και φοβίες παρερμηνεύοντας διαρκώς την συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Αντίστοιχα δε και ο πατέρας της, αρχικά απάν σε όσα έλαβαν χώρα στα Χανιά, την συνδέραμε στην εδραίωση των απόψεων της θεωρώντας εσφαλμένα ότι η προσπάθεια εισαγωγής ενός παιγνιδιού στο αιδίο της εγγονής του αποδεικνύει οπωσδήποτε την οιαδήποτε παρεκκλίνοσα δραστηριότητα του γαμπρού του. Τέλος, η ψυχολόγος Ν. Β. ασζολήθηκε με την ανήλικη Ε. αρκετά, όψιμα . όταν ήδη η ανήλικη ευρισκόνταν στη οικία και υπό την επίδραση της μητρός της, ενώ και η έρηνιά της περιορίστηκε μόνο στις συναντήσεις της με το παιδί και στην ενήμερωσή της από την πολιτικός ενάγουσα, χωρίς να έχει συναντήσει καθόλου τον κατηγορούμενο και κυρίως χωρίς να έχει δει τον τελευταίο μαζί με το παιδί. Έτσι, οι όποιες κρίσεις της ελέγχονται ως επισφαλείς και δεν προσφέρουν απόδειξη περί της διθην εγκληματικής συμπεριφοράς του κατηγορουμένου. Ενόνει τον ανωτέρω, δεν αποδείχθηκαν ούτε οι φερόμενες κατά το κατηγορητήριο ασέλειες πράξεις του κατηγορουμένου, ούτε η φερόμενη απόγωση σε εικόνας των γονιμών σομάτων των παιδιών του, σαφώς δε καθόλου η φερόμενη συνεχής απειλητική συμπεριφορά του προς την ανήλικη Ε.. Συνεπώς, πρέπει να απαλλαγεί ο κατηγορούμενος του συνόλου των κατηγοριών που τον βαρύνουν..".

Η παραπάνω αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης είναι η απαιτούμενη από το Σύνταγμα και τον ΚΠΔ ειδική και εμπειρισταμμένη, αφού το Δικαστήριο με ειδικότερες αναφορές τόσο στις καταθέσεις του μαρτύρου, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του όσο και στα έγγραφα που αναγνωσθήκαν και μετά από αξιολόγηση και συνεκτίμηση όλων των εισφερόντων αποδεικτικών μέσων, αιτιολογεί επαρκώς τους λόγους για τους οποίους δεν πείσθηκε ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε τις ανωτέρω αποδιδόμενες σ' αυτόν αξιόποινες πράξεις. Ειδικότερα, παρά τις από το αντίθετο αιτιάσεις του αναφερομένου Εισαγγελέα, το Δικαστήριο, προκειμένου να αιτιολογήσει την παραπάνω κρίση του, δεν περιορίστηκε μόνο στις αναφορές ότι η πολιτικός ενάγουσα εσφαλμένα είχε πειστεί για το ότι ο κατηγορούμενος είχε συνειδητά επιδειξει το πέος του στην κόρη της Ε., τονίζοντας ότι δεν ανέφερε το συγκεκριμένο περιστατικό στον ίδιο αλλά το κράτησε κρυφά και ότι αν δεν αμειλούσε να το συζητήσει με τον τελευταίο θα επιβεβαιωνόνταν ή αντιθέτως θα διασκοδάζονταν οι πεισθίσεις της καθώς και ότι ειλόγια η εκδοχή του εν λόγω περιστατικού δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, αφού αλλιώς θα μνημονοούνταν και στο σχετικό δικόγραφο των ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε εναντίον του, αλλά αιτιολογώντας την εν λόγω κρίση του στο εκτενές οκειτικό της προσβαλλομένης απόφασης αναφέρει επιπλέον και ότι α) ένα αρχικά μη αξιολογώσιμο πονικά γεγονός, ήτοι το ότι η ανήλικη Ε. κατά την είσοδο της στο μάνιο είδε το πέος του πατέρα της,

ο οποίος κατ' εκείνη την στιγμή ουρούσε, διαδοχικά παρουσιάστηκε αργότερα (στην με αριθμ. ...-8-2013 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων) ως αναφορά της ανήλικης ότι ο πατέρας της της έδειξε το πέος του και στη συνέχεια στην από 25-10-2013 έκκληση ως αναφορά αυτής (ανήλικης) ότι επιπρόσθετα ο πατέρας της της ζήτησε να του το αγγίξει, αναφορά που δεν αναφέρεται, ως θα ήταν λογικό στην παραπάνω αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, β) ο παιδοψυχιάτρος Α. Π., στον οποίο η πολιτικός ενάγουσα απευθύνθηκε τον Ιανουάριο του 2013, εξέφρασε επιφυλάξεις ως προς τις δηγήσεις της ανωτέρω ανήλικης, ενώ η παιδοψυχιάτρου Β. Σ., που πραγματοποιήσε μόνο μία συνεδρία με το παιδί, παρά τα αναφερόμενα στην από 8-10-2013 ιατρική της γνωμιάτουση, απολογούμενη ενόνει του Παιδαγωγικού Συμβουλίου του Ιατρικού ..., ανέφερε ότι η ανήλικη ουδέν γεγονός της ανέφερε που να εμπίπει ή να παραλείπει σε σεξουαλική παρενόχληση από τον πατέρα της, η δε ψυχολόγος Ε. Γ. κατέθεσε ότι η ανήλικη δεν είχε την εικόνα κακοποιημένου παιδιού, γ) ο κατηγορούμενος προσφερόταν να συνδράμει στην αποκάλυψη της αλήθειας εξεταζόμενος και ο ιδίως από ψυχολόγους και ψυχιάτρους επιλογής της πολιτικός ενάγουσας, συνεργάστηκε δε στενά με αυτούς όποτε του ζήτηθήκε, δ) οι εξετάσαντες την ανήλικη παιδοψυχιάτρο και ψυχολόγο Α. Π., Δ. Κ. και Ε. Γ., επιλογής της πολιτικός ενάγουσας, δεν διαπίστωσαν κλινική εικόνα σεξουαλικής κακοποίησης της ανήλικης Ε. από τον κατηγορούμενο πατέρα της, ενώ ο θεράπων ιατρός του τελευταίου Α. Μ. διαβεβαίωσε την ανωτέρω Ε. Γ. ότι ο κατηγορούμενος σε καμία περίπτωση δεν πληροί χαρακτηριστικά αμμοικτικής προσωπικότητας και ε) ότι ο τεχνικός σύμβουλος της πολιτικός ενάγουσας Α. Β., παιδοψυχιάτρος ειδικεμένος σε ζητήματα σεξουαλικής κακοποίησης και παρενόχλησης, κατά την εξέτασή της ανήλικης δεν διαπίστωσε εμφανή ερωτικοποιημένη συμπεριφοράς αυτής ανόριστη της ηλικίας της ούτε και εκδήλωση ψυχοπαθολογίας χαρακτηριστικής σεξουαλικού ψυχικού τραύματος, κατέλαξε δε και αυτός στο συμπέρασμα ότι η ανήλικη είναι επηρεασμένη από το χωρισμό των γονέων της, τη μετακόμιση από τα Χανιά και την άμεση εμπλοκή της στην ενδοοικογενειακή σύγκρουση. Επομένως, με επαρκή αιτιολογία, στηριζόμενη σε πραγματικά γεγονότα και όχι σε αναίτερα λογικά συμπεράσματα, ως υποστηρίζεται από τον αναφερομένο Εισαγγελέα, αιτιολογείται η κρίση του Δικαστηρίου περί εμμονής και εσφαλμένης πεποιθήσης της πολιτικός ενάγουσας αναφορικά με την έναντι των ανήλικων θυγατέρων της συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Ολαυτως, με τις παραδοχές ότι "... τον Ιανουάριο του 2012 η ανήλικη Ε. παρουσίασε το μνημονοωθέν πρόβλημα συχνουρίας, λόγω χαλάρωσης της ουροδόχου κύστης και το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με φαρμακευτική αγωγή, η οποία χορηγήθηκε από τον Απρίλιο του 2012 από τον παιδίατρο Ζ. και για τρεις μήνες, με θετικά αποτελέσματα. Δεν αποδείχτηκε ότι τα αιτία ήταν ψυχολογικά αφού δεν προσκομίστηκε σχετική συνταγή ιατρού για χορήγηση φαρμάκων σε σχέση με την αντιμετώπιση ψυχολογικού προβλήματος. Επιπλέον δεν κρίνεται πειστική η κατάθεση της πολιτικός ενάγουσας ότι ο ανωτέρω ιατρός αφού εξέτασε την εγγονή του απεφάνθη ότι πρόκειται για άγχος, αλλά απεναντίας της έδωσε φαρμακευτική αγωγή για οργανικό πρόβλημα. Ακόμα και αυτή του η διαπίστωση (περί φαρμακευτικής αγωγής για οργανικό πρόβλημα) αποδεικνύει ότι το πρόβλημα ήταν κατεχόνιο οργανικό και καμία σχέση δεν έχει με φερόμενες ασέλειες πράξεις του κατηγορουμένου, όπως όψιμα επιχειρήθηκε να συνδεθεί...". επαρκώς αιτιολογείται η κρίση του Δικαστηρίου ότι το παραπάνω πρόβλημα που εμφάνισε η ανήλικη Ε. ήταν οργανικό, μη οφειλόμενο σε ψυχολογικά αιτία και ειδικότερα σε άγχος αυτής εξαιτίας σεξουαλικής κακοποίησης της. Δεν ήταν δε αναγκαία για την πληρότητα της αιτιολογίας της απόφασης η παράθεση επιπλέον περί τούτου στοιχείων. Περαιτέρω, από την εκτεταμένη αιτιολογία της

προσβαλλομένη απόφασης, προκύπτει ότι για το σχηματισμό της δικανικής πεποιθήσης του Δικαστηρίου λήφθηκαν υπόψη και αξιολογήθηκαν από το τελευταίο και μάλιστα με ιδιαίτερη αιτιολογική σκέψη και την προσήκουσα αποδεικτική θεμελίωση της σχετικής κρίσης του όλα τα εισφερθέντα αποδεικτικά μέσα, μεταξύ των οποίων και η από 2-4-2015 παιδονυχιατρική πραγματογνωμοσύνη της παιδονυχιάτρου Κ. Τ.Ζ. καθώς και οι από 8-1-2014 και 13-2-2014 εκθέσεις προκαταρκτικής παιδονυχολογικής πραγματογνωμοσύνης της ψυχολόγου-κλινικής εγκλημασιολόγου Μ. Α.-Μ., τις οποίες το Δικαστήριο έλαβε υπόψη και τις συναξιολόγησε, δεχόμενο και αυτό, όπως και οι ανωτέρω στις συνταχθείσες πραγματογνωμοσύνες τους, ότι τόσο η Ε. Κ. όσο και η Σ.-Μ. Κ. "έχουν καλή αντιληπτική ικανότητα, σταθερή συναισθηματική κατάσταση καθώς επίσης δεν παρουσιάζουν κάποιο σύμπτωμα ψυχοπαθολογίας", η δε Ε. δεν παρουσιάζει συμπτώματα ψυχοπαθολογίας και πρόκειται για ένα παιδί που δεν φονιάζεται γεγονός τα στοιχειοθετεί τα όσα λέει αλλά και ότι έχει υποστεί καθοδήγηση από τη μητέρα του, κρίση που συμπεριφέρεται με τη διαπίστωση της παιδονυχιάτρου Κ. Τ.Ζ. ότι "οι γλωσσικές της εκφράσεις, όσο και οι συναισθηματικές της αντιδράσεις υποδεικνύουν ένα κορίτσι που σαφώς έχει επηρεαστεί από το στενό οικογενειακό περιβάλλον". Ωσαύτως, το Δικαστήριο συναξιολόγησε και το περιεχόμενο της αναγνωμοσύνης στο ακροατήριο από 3-4-2015 έκθεσης ανομοτί εξεταστής μάρτυρα της Ε. Κ. ενόπιον της 8ης Τακτικής Ανακρίτριας Αθηνών, αιτιολογεί δε γιατί δεν πεισθηκε από την εν λόγω κατάθεση, το περιεχόμενο της οποίας αιτιολογημένα αντικρούει και δεν το κρίνει πειστικό αφενός με την παραδοχή ότι η ανήλικη απαντούσε σε "κλειστές ερωτήσεις" και αφετέρου με την αιτιολογία ότι ήταν προϊόν καθοδήγησης και υποβολής από τη μητέρα της, άποψη που, κατά τις παραδοχές της απόφασης, ενισχύει το ότι κατά τη διάρκεια της πρώτης ηχογραφημένης συνάντησής της με τον προαναφερθέντα τεχνικό σύμβουλο της πολιτικής ενάγουσας "μιλούσε με τη μητέρα της για το περιεχόμενο των συναντήσεων και η τελευταία της υπενθύμιζε το τι θα πει", παραδοχές που δεν είναι αναντίστοιχες των πορισμάτων των παραπάνω πραγματογνωμοσυνών, εφόσον το Δικαστήριο δεν δέχεται ότι η ανήλικη φαντάστηκε τα όσα κατέθεσε ή ότι αυτά ήταν αποτέλεσμα συναισθηματικής της διαταραχής. Με επαρκή δε αιτιολογία αντικρούονται και τα αντίθετα συμπεράσματα του εν λόγω τεχνικού συμβούλου καθώς και η σταδιακή αλλαγή της στάσης της ανήλικης Ε. απέναντι στον πατέρα της, οφειλόμενη, κατά τις παραδοχές της προσβαλλομένης, στην εμπλοκή ιδίως της πολιτικής ενάγουσας αλλά και του πατρός της, παππού της ανήλικης, στην τύπωση της τελευταίας με αυτούς μετά την απομάκρυνσή της από τα Χανιά και στην επιθυμία της να βοηθήσει τη μητέρα της, με την οποία ένιωθε ασφάλεια, "να ικανοποιηθεί και να πειστεί ότι όλα όσα πίστευε (εννοείται για τον κατηγορούμενο) δεν ήταν μία φενάκι", αλλά και στο άγχος της για τις δικαστικές διενέργειες της τελευταίας με τον κατηγορούμενο και συγκεκριμένα "για το αν θα έχει αρκετούς μάρτυρες να στηρίξει τις θέσεις της, για το πόσα χρήματα ζόδευε για αυτήν την υπόθεση στους νομικούς της παραστάτες, ενώ λόγω και της απόστασης με τον κατηγορούμενο σταδιακά έπαυσε να έχει και τύψεις για το τι θα του προκαλούσε με αυτά που έλεγε". Τέλος, πλήρως αιτιολογημένη παρίσταται και η αθώωση του κατηγορουμένου για τις πράξεις α) της ενδοοικογενειακής απειλής σε βάρος της πολιτικής ενάγουσας συζύγου του Ε. Κ., με τη αιτιολογία ότι, απευθυνόντάς της τη φράση (αφού προηγουμένως αυτή είχε πετάξει ένα μαχαίρι ψωμιού που αυτός είχε αγοράσει) "θα αγοράσω άλλο μαχαίρι, ελπίζω να μην το πετάξεις και ελπίζω να μη χρειαστεί να σε σφάζω", ήθελε να αστεειντεί μαζί της και όχι να την τρομοκρατήσει, αφού μέχρι τότε ούτε προηγουμένως αντιπαραθέσεις είχαν ούτε ένταση κατ' εκείνη τη στιγμή υπήρχε μεταξύ τους, αντικρούοντας έτσι αιτιολογημένα, αλλά και με την

επιπλέον παραδοχή ότι η σύζυγος του "υπό το πρίσμα όλων όσων φοβόταν για τον κατηγορούμενο, παρεξηγούσε ανατιολόγητα κάθε ενέργεια του τελευταίου...", την περί του αντιθέτου κατάθεση αυτής ότι κρατώντας μαχαίρι την απείλησε με τη φράση "εγώ κάποια μέρα θα σε σκοτώσω", β) της ενδοοικογενειακής απειλής κατ' εξακολούθηση σε βάρος της ανήλικης θυγατέρας του Ε. με την περί τα πράγματα αναρετικά ανέλεγκτη παραδοχή ότι "δεν αποδείχτηκε ότι ο κατηγορούμενος εκείνη την περίοδο τηλεφωνούσε στην ανήλικη θυγατέρα του και την απειλούσε λέγοντάς της ότι η οικογένειά τους θα διαλυθεί αν η ανήλικη αναφερόταν σε παγκινιά με ερωτικές παρεκκλίσεις στα οποία φέρονταν ότι συμμετείχαν αμφοτέρω, ενώ ομοίως δεν αποδείχτηκε ότι εν γένει υπήρξε με οινδήποτε τρόπο απειλητικός απέναντι στη θυγατέρα του" και γ) της παραγωγής υλικού παιδικής πορνογραφίας με την επαρκή αιτιολογία ότι δεν βρέθηκε η συσκευή usb, στην οποία σύμφωνα με το περιεχόμενο της κατάθεσης της ανήλικης Ε., που παρατίθεται στο σκεπτικό, είχαν αποθηκευτεί οι γυμνές φωτογραφίες των ανήλικων θυγατέρων του. Επομένως, οι σχετικοί, από το άρθρο 510 παρ. 1 στου Δ' ΚΠΔ, λόγοι ανείσεως, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλομένη απόφαση με την αιτίαση ότι, η στηρίζουσα το απαλλακτικό πόρισμα του Δικαστηρίου, προαναφερθείσα αιτιολογία δεν είναι η απαιτούμενη από το Σύνταγμα και τον ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατομημένη, είναι αβάνομο και απορριπτική, ενώ οι λοιπές εκτιθέμενες στους λόγους αιτιάσεις περί εσφαλμένης εκτίμησής των αποδεικτικών μέσων, καθόσον εξ αυτού συνάγονται, κατά τον αναρεσειόντα, αντίθετα συμπεράσματα από αυτά στα οποία κατέληξε το Δικαστήριο της ουσίας, είναι απαράδεκτες καθόσον αφορούν την αναρετικά ανέλεγκτη κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας, την οποία και επιζηρούν να πλήξουν με την επίφαση της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατομημένης αιτιολογίας, απορριπτομένης, μετά ταύτα, της κρινόμενης αίτησης στο σύνολο της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 27-4-2017 (αριθ...17) αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για ανάρεση της υπ' αριθμ. 204, 205, 206, 229/2016 αποφάσεως του Μικτού Ορκούτου Δικαστηρίου Ρεθύμνου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20 Δεκεμβρίου 2017. Και Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 26 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ